

قانون اساسی

بسم الله الرحمن الرحيم

اصلی که برای تکمیل قوانین اساسیه مشروطیت دولت علیه ایران بر قانون اساسی که در تاریخ چهاردهم شهر ذی القعده الحرام یکهزار و سیصد و بیست و چهار به صحة مرحوم مغفور شاهنشاه سعید مظفرالدین شاه قاجار نورالله مضجعه موشح شده اضافه می شود از قرار ذیل است.

کلیات

اصل اول : مذهب رسمی ایران اسلام و طریقه حقه جعفریه اثنی عشریه است؛ باید پادشاه ایران دارا و مروج این مذهب باشد.

اصل دویم : مجلس مقدس شورای ملی که به توجه و تأیید حضرت امام عصر عجل الله فرجه و بذل مرحمت اعلیحضرت شاهنشاه اسلام خلدالله سلطانه و مراقبت حجج اسلامیه کثرا الله امثالهم و عامد ملت ایران تأسیس شده است باید در هیچ عصری از اعصار مواد قانونیه آن مخالفتی با قواعد مقدسه اسلام و قوانین موضوعه حضرت خیر الانام صلی الله علیه وآلہ وسلم نداشته باشد و معین است که تشخیص مخالفت قوانین موضوعه با قواعد اسلامیه بر عهده علمای اعلام ادام الله بر کات وجودهم بوده و هست؛ لهذا رسمآ مقرر است در هر عصری از اعصار هیئتی که کمتر از پنج نفر نباشد از مجتهدین و فقهای متدينین که مطلع از مقتضیات زمان هم باشند به این طریق که علمای اعلام و حجج اسلام مرجع تقليید شیعه اسامی بیست نفر از علماء که دارای صفات مذکوره باشند معرفی به مجلس شورای ملی بنمایند پنج نفر از آنها را بایشتر بمقتضای عصر اعضای مجلس شورای ملی بالاتفاق یا به حکم قرعه تعیین نموده به سمت عضویت بشناسند تا موادی که در مجلسین عنوان می شود بدقت مذاکره و غورزی نموده هر یک از آن مواد معنونه که مخالفت با قواعد مقدسه اسلام داشته باشد طرح ورد نمایند که عنوان قانونیت پیدا نکند و رأی این هیئت علماء در این باب مطابع و متبوع خواهد بود و این ماده تا زمان ظهور حضرت حجه عجل الله فرجه تغییر پذیر نخواهد بود.

اصل سیم : حدود مملکت ایران و ایالات و ولایات و بلوکات آن تغییرپذیر نیست مگر بموجب قانون .

اصل چهارم : پایتخت ایران طهران است.

اصل پنجم : الوان رسمی بیرق ایران سبز و سفید و سرخ و علامت شیر و خورشید است.

اصل ششم : جان و مال اتباع خارجه مقیمین خاک ایران مأمون و محفوظ است مگر در مواردی که قوانین مملکتی استثناء می کند.

اصل هفتم: اساس مشروطیت جزئی و کلا تعطیل بردار نیست .

(۱) آنچه در صفحات آینده خواهد آمد متم قانون اساسی پیشین ایران است و به اصل قانون اساسی در این کتاب اشاره ای نشده است. م.

حقوق ملت ایران

اصل هشتم: اهالی مملکت ایران در مقابل قانون دولتی متساوی الحقوق خواهند بود.
اصل نهم: افراد مردم از حیث جان و مال و مسکن و شرف محفوظ و مصون از هر نوع تعرض هستند و متعرض احدهی نمی‌توان شد مگر به حکم و ترتیبی که قوانین مملکت معین می‌نمایند.

اصل دهم: غیر از موافع ارتکاب جنحه و جنایات و تقصیرات عمدی هیچکس را نمی‌توان فوراً دستگیر نمر، مگر به حکم کتبی رئیس محکمه عدیله بر طبق قانون و در آنصورت نیز باید گناه مقصو فوراً یا منتهی در ظرف بیست و چهار ساعت اعلام و اشعار شود.

اصل یازدهم: هیچکس را نمی‌توان از محکمه‌ای که باید درباره او حکم کند منصرف کرده مجبوراً به محکمه دیگر رجوع دهنده.

اصل دوازدهم: حکم و اجرای هیچ مجازاتی نمی‌شود مگر بموجب قانون
اصل سیزدهم: منزل و خانه هر کس در حفظ و امان است؛ در هیچ مسکنی قهرآ نمی‌توان داخل شد مگر به حکم و ترتیبی که قانون مقرر نموده.

اصل چهاردهم: هیچیک از ایرانیان را نمی‌توان نفی بلد یا منع از اقامت در محلی یا مجبور به اقامت محل معینی نمود مگر در مواردی که قانون تصریح می‌کند.

اصل پانزدهم: هیچ ملکی را از تصرف صاحب ملک نمی‌توان بیرون کرد مگر با مجوز شرعی و آن نیز پس از تعیین و تأثیه قیمت عادله است.

اصل شانزدهم: ضبط املاک و اموال مردم به عنوان مجازات و سیاست ممنوع است مگر به حکم قانون.

اصل هفدهم: سلب تسلط مالکین و متصرفین از املاک و اموال متصرفه ایشان به هر عنوان که باشد ممنوع است مگر به حکم قانون.

اصل هجدهم: تحصیل و تعلیم علوم و معارف و صنایع آزاد است مگر آنچه شرعاً ممنوع باشد.

اصل نوزدهم: تأسیس مدارس به مخارج دولتی و ملتی و تحصیل اجباری باید مطابق فانون وزارت علوم و معارف مقرر شود و تمام مدارس و مکاتب باید در تحت ریاست عالیه و مراقبت وزارت علوم و معارف باشد.

اصل بیستم: عامه مطبوعات غیر از کتب ضلال و مواد مضره به دین مبین آزاد و همیزی در آنها ممنوع است ولی هرگاه چیزی مخالف قانون مطبوعات در آنها مشاهده شود نشود هنده یا نویسنده بر طبق قانون مطبوعات مجازات می‌شود. اگر نویسنده معروف و مقیم ایران باشد ناشر و طایع و موزع از تعرض مصون هستند.

اصل بیست و یکم: انجمنها و اجتماعاتی که مولد فتنه دینی و دنیوی و مدخل به نظام نباشند دد تمام مملکت آزاد است ولی مجتمعین با خود اسلحه نباید داشته باشند و ترتیباتی را که قانون در اینخصوص مقرر می‌کند باید متابعت نمایند. اجتماعات در شوارع و میدانهای عمومی

هم باید تابع قوانین نظمیه باشد.

اصل بیست و دویم: مراسلات پستی کلیتاً محفوظ و از ضبط و کشف مصون است مگر در مواردی که قانون استثناء می‌کند.

اصل بیست و سیم: افشاء یا توقیف مخابرات تلگرافی بدون اجازه صاحب تلگراف ممنوع است مگر در مواردی که قانون معین می‌کند.

اصل بیست و چهارم: اتباع خارجہ می‌توانند قبول تبعیت ایران را بنمایند؛ قبول و بقاء آنها بر تبعیت و خالع آنها از تبعیت بموجب قانون جداگانه است.

اصل بیست و پنجم: تعرض به مأمورین دیوانی در تصریرات راجعه به مشاغل آنها محتاج به تحصیل اجازه نیست مگر در حق وزراء که رعایت قوانین مخصوصه در این باب باید بشود.

قوای مملکت

اصل بیست و ششم: قوای مملکت ناشی از ملت است؛ طریقه استعمال آن توى را قانون اساسی معین می‌نماید.

اصل بیست و هفتم: قوای مملکت به سه شعبه تجزیه می‌شود.

اول: قوهٔ مقننه که مخصوص است به وضع و تهدیب قوانین و این قوه ناشی می‌شود از اعلیحضرت شاهنشاهی و مجلس شورای ملی و مجلس سنا و هریک از این سه منشأ حق انشاء قانون را دارد ولی استقرار آن موقوف است به عدم مخالفت با موازین شرعیه و تصویب مجلسین و توشیح به صحت همایونی؛ لکن وضع و تصویب قوانین راجعه به دخل و خرج مملکت از مختصات مجلس شورای ملی است.

شرح و تفسیر قوانین از وظایف مختصة مجلس شورای ملی است.

دویم: قوهٔ قضائیه و حکمیه که عبارت است از تمیز حقوق و این قوه مخصوص است به محاکم شرعیه در شرعیات و به محاکم عدله در عرفیات.

سیم: قوهٔ اجرائیه که مخصوص پادشاه است یعنی قوانین و احکام پتوسط وزراء و مأمورین دولت به نام نامی اعلیحضرت همایونی اجراء می‌شود به ترتیبی که قانون معین می‌کند.

اصل بیست و هشتم: قوای ثالثه مذبوره همیشه از یکدیگر ممتاز و منفصل خواهد بود.

اصل بیست و نهم: منافع مخصوصه هر ایالت و ولایت و بلوک به تصویب اجمنهای ایالتی و ولایتی بموجب قوانین مخصوصه آن مرتب و تسویه می‌شود.

حقوق اعضا مجطسین

اصل سیم: وکلای مجلس شورای ملی و مجلس سنا از طرف تمام ملت و کالت دارند نه فقط از طرف طبقات مردم یا ایالات و ولایات و بلوکاتی که آنها را انتخاب نموده‌اند.

اصل سی و یکم: یک نفر نمی‌تواند در زمان واحد عضویت هر دو مجلس را دارا باشد.

اصل سی و دویم: چنانچه یکی از وکلاء در ادارات دولتی موظفاً مستخدم بشود از عضویت مجلس منفصل می‌شود و مجدداً عضویت او در مجلس موقوف به استغفاری از شغل دولتی و

انتخاب از طرف ملت خواهد بود.

اصل سی و سیم: هریک از مجلسین حق تحقیق و تفحص در هر امری از امور مملکتی داردند.

اصل سی و چهارم: مذاکرات مجلس سنا در مدت انفعال مجلس شورای ملی بی تئیجه است.

حقوق سلطنت ایران

اصل سی و پنجم: سلطنت و دیوهای است که به معهوبت الهی از طرف ملت به شخص پادشاه مفوض شده.

اصل سی و ششم: سلطنت مشروطه ایران در شخص اعلیحضرت شاهنشاهی السلطان محمد علی شاه قاجار ادام الله سلطنته و اعقاب ایشان نسلا بعد نسل برقرار خواهد بود.

اصل سی و هفتم: ولایت عهد در صورت تعدد اولاد به پسر اکبر پادشاه که مادرش ایرانی الاصل و شاهزاده باشد می‌رسد و در صورتی که برای پادشاه اولاد ذکور نباشد اکبر خاندان سلطنت با رعایت الاقرب فالاقرب به رتبه ولایت عهد نایل می‌شود و هرگاه در صورت مفروضه فوق اولاد ذکور برای پادشاه بوجود آید حقاً ولایت عهد به او خواهد رسید.

اصل سی و هشتم: در موقع انتقال سلطنت و لیعهد وقتی می‌تواند شخصاً امور سلطنت را متصدی شود که سن او به هیجده سال بالغ باشد. چنانچه بهاین سن نرسیده باشد با تصویب هیئت مجتمعه مجلس شورای ملی و مجلس سنا نایب‌السلطنهای برای او انتخاب خواهد شد تا هیجده سالگی را بالغ شود.

اصل سی و نهم: هیچ پادشاهی بر تخت سلطنت نمی‌تواند جلوس کند مگر این که قبل از تاجگذاری در مجلس شورای ملی حاضر شود با حضور اعضای مجلس شورای ملی و مجلس سنا و هیئت وزراء به قرار ذیل قسم یاد نماید:

«من خداوند قادر متعال را گواه گرفته به کلام الله مجید و به آنچه نزد خدا محترم است قسم یاد می‌کنم که تمام هم خود را مصروف حفظ استقلال ایران نموده حدود مملکت و حقوق ملت را محفوظ و محروس بدارم، قانون اساسی مشروطیت ایران را نگهبان و برطبق آن و قوانین مقرر سلطنت نمایم و در ترویج مذهب جعفری اثنی عشری سعی و کوشش نمایم و در تمام اعمال و افعال خداوند عزشأنه را حاضر و ناظر دانسته منظوری جز سعادت و عظمت دولت و ملت ایران نداشته باشم و از خداوند مستعان در خدمت به ترقی ایران توفیق می‌طلبم و از ارواح طیبه اولیای اسلام استمداد می‌کنم.»

اصل چهام: همین‌طور شخصی که به نیابت سلطنت منتخب می‌شود نمی‌تواند متصدی این امر شود مگر اینکه قسم مزبور فوق را یاد نموده باشد.

اصل چهل و یکم: در موقع رحلت پادشاه مجلس شورای ملی و مجلس سنا لزوماً منعقد خواهد شد و انعقاد مجلسین زیاده از ده روز بعد از فوت پادشاه نباید بتعویق بیفتند.

اصل چهل و دوم: هرگاه دوره و کالت و کلای هردو یا یکی از مجلسین در زمان حیات پادشاه منقضی شده باشد و وکلای جدید در موقع رحلت پادشاه هنوز معین نشده باشند و کلای سابق حاضر و مجلسین منعقد می‌شود.

اصل چهل و سیم: شخص پادشاه نمی‌تواند بدون تصویب و رضای مجلس شورای ملی و مجلس سنا متصدی امور مملکت دیگری شود.

اصل چهل و چهارم: شخص پادشاه از مسئولیت مبری است؛ وزراء دولت در هر گونه امور مسئول مجلس هستند.

اصل چهل و پنجم: کلیه قوانین و دستخطهای پادشاه در امور مملکتی وقتی اجراء می‌شود که به امضای وزیر مسئول رسیده باشد و مسئول صحت مدلول آن فرمان و دستخط همان وزیر است.

اصل چهل و ششم: عزل و نصب وزراء بمحض فرمان همایيون پادشاه است.

اصل چهل و هفتم: اعطای درجات نظامی و نشان و امتیازات افتخاری با مراعات ننانون مختص شخص پادشاه است.

اصل چهل و هشتم: انتخاب مأمورین رئیسهٔ دوازده دولتی از داخله و خارجه با تصویب وزیر مسئول از حقوق پادشاه است مگر در موقعی که قانون استثناء نموده باشد ولی تعیین سایر مأمورین راجع به پادشاه نیست مگر در مواردی که قانون تصریح می‌کند.

اصل چهل و نهم: صدور فرامین و احکام برای اجرای قوانین از حقوق پادشاه است بدون اینکه هر گر اجرای آن قوانین را تعویق یا توقيف نماید.

اصل پنجاه و یکم: فرمانفرمایی کل قشون بری و بحری با شخص پادشاه است.

اصل پنجاه و دویم: اعلان جنگ و عقد صلح با شخص پادشاه است.

اصل پنجاه و دویم: عهدنامه‌هایی که مطابق اصل نیست و چهارم قانون اساسی مورخه چهاردهم ذیقعدۀ یکهزار و سیصد و بیست و چهار استوار آنها لازم باشد بعد از رفع محظوظ، همین که منافع و امنیت مملکتی اقتضاء نمود با توضیحات لازمه باید از طرف پادشاه به مجلس شورای ملی و سنا اظهار شود.

اصل پنجاه و سیم: فحول مخفیه هیچ عهدنامه مبطل فصول آشکار آن عهدنامه نخواهد بود.

اصل پنجاه و چهارم: پادشاه می‌تواند مجلس ملی و مجلس سنا رابطه فوق العاده امر به انعقاد فرماید.

اصل پنجاه و پنجم: ضرب سکه با موافقت قانون به نام پادشاه است.

اصل پنجاه و ششم: مخارج و مصارف دستگاه سلطنتی باید قانوناً معین باشد.

اصل پنجاه و هفتم: اختیارات و اقتدارات سلطنتی فقط هیان است که در قوانین مشروطیت حاضره تصریح شده.

راجع به وزراء

اصل پنجاه و هشتم: هیچکس نمی‌تواند به مقام وزارت برسد مگر آنکه مسلمان وایرانی الاصل و تبعه ایران باشد.

اصل پنجاه و نهم: شاهزادگان طبقه اولی یعنی پسر و برادر و عمومی پادشاه عصر نمی‌توانند به وزارت منتخب شوند.

اصل شصتم: وزراء مسئول مجلسین هستند و در هر مورد که از طرف یکی از مجلسین

احضار شوند باید حاضر گردند و نسبت به اموری که محول به آنهاست حدود مسئولیت خود را منظور دارند.

اصل شصت و یکم: وزراء علاوه بر این که بتنها بی مسئول مشاغل مختصه وزارت خود هستند به هیئت اتفاق نیز در کلیات امور در مقابل مجلسین مسئول وضامن اعمال یکدیگرند.

اصل شصت و دویم: عده وزراء را، بر حسب اقتضاء، قانون معین خواهد کرد.

اصل شصت و سیم: لقب وزارت افتخاری بکلی موقوف است.

اصل شصت و چهارم: وزراء نمی توانند احکام شفاهی یا کتبی پادشاه را مستمسک تراز داده سلب مسئولیت از خودشان بنمایند.

اصل شصت و پنجم: مجلس شورای ملی یا سنا می توانند وزراء را در تحت مؤاخذه و محاکمه درآورند.

اصل شصت و ششم: مسئولیت وزراء و سیاستی را که راجع به آنها می شود قانون معین خواهد نمود.

اصل شصت و هفتم: در صورتی که مجلس شورای ملی یا مجلس سنا به اکثریت تامه عدم رضایت خود را از هیئت وزراء یا وزیری اظهار نمایند آن هیئت یا آن وزیر از مقام وزارت منزول می شود.

اصل شصت و هشتم: وزراء موظفاً نمی توانند خدمت دیگر غیر از شغل خودشان در عهده گیرند.

اصل شصت و نهم: مجلس شورای ملی یا مجلس سنا تقصیر وزراء را در محضر دیوانخانه تمیز عنوان خواهد نمود. دیوانخانه مزبوره با حضور تمام اعضاء مجلس محاکمات دائم خود محاکمه خواهد کرد مگر وقتی که بموجب قانون اتهام واقعه دعوا از دائرة ادارات دولتی مرجعه به شخص وزیر خارج و راجع به خود وزیر باشد.

تنبیه: مدامی که محکمه تمیز تشکیل نیافته است هیئت منتخب از اعضاء مجلسین به عده متساوی نایب مناب محکمه تمیز خواهد شد.

اصل هفتادم: تعیین تقصیر و مجازات واردہ بر وزراء در موقعیکه مورد اتهام مجلس شورای ملی یا مجلس سنا شوند و یا در امور اداره خود دچار اتهامات شخصی مدعیان گردند منوط به قانون مخصوص خواهد بود.

اقتدارات محاکمات

اصل هفتاد و یکم: دیوان عدالت عظمی و محاکم عدالیه مرجع رسمی تظلمات عمومی هستند و تضادت در امور شرعیه با عدول مجتهدین جامع الشرایط است.

اصل هفتاد و دوم: منازعات راجعه به حقوق سیاسیه مربوط به محاکم عدالیه است مگر در مواقعی که قانون استثناء نماید.

اصل هفتاد و سیم: تعیین محاکم عرفیه منوط به حکم قانون است و کسی نمی تواند به هیچ اسم ورسم محکمه ای برخلاف مقررات قانون تشکیل نماید.

اصل هفتاد و چهارم: هیچ محکمه ممکن نیست منعقد گردد مگر به حکم قانون.

اصل هفتاد و پنجم: در تمام مملکت فقط یک دیوانخانه تمیز برای امور عرفیه دایر خواهد

بود آنهم در شهر پایتخت واين دیوانخانه تميز در هیچ محاکمه ابتداء رسیدگی نمی‌کند مگر در محاکماتی که راجع به وزراء باشد.

اصل هفتاد و ششم : انعقاد کلیه محاکمات علنی است مگر آنکه علنی بودن آن مخل نظم یا منافی عصمت باشد در اینصورت لزوم اخفاء را محکمه اعلان می‌نماید.

اصل هفتاد و هفتم : در ماده تقصیرات سیاسیه و مطبوعات چنانچه مجرمانه بودن محاکمه صلاح باشد یا يد باتفاق آراء جمیع اعضاء محکمه بشود.

اصل هفتاد و هشتم : احکام صادره از محاکم باید مدلل و موجه و محتوی فضول قانونیه که بر طبق آنها حکم صادر شده است بوده و علنآ قرائت شود.

اصل هفتاد و نهم : در موارد تقصیرات سیاسیه و مطبوعات هیئت منصفین در محاکم حاضر خواهند بود.

اصل هشتادم : رؤساء و اعضاء محاکم عدالیه به ترتیبی که قانون عدالیه معین می‌کند منتخب و بموجب فرمان همایونی منصوب می‌شوند.

اصل هشتاد و یکم : هیچ حاکم محکمه عدالیه را نمی‌توان از شغل خود موقتاً یا دائمآ بدون محاکمه و ثبوت تقصیر تغییر داد مگر اینکه خودش استعفاء نماید.

اصل هشتاد و دویم : تبدیل مأموریت حاکم محکمه عدالیه ممکن نمی‌شود مگر به رضای خود او.

اصل هشتاد و سیم : تعیین شخص مدعی عموم با تصویب حاکم شرع در عهده پادشاه است.

اصل هشتاد و چهارم : مقرری اعضای محاکم عدالیه بموجب قانون معین خواهد شد.

اصل هشتاد و پنجم : رؤسای محاکم عدالیه نمی‌توانند قبول خدمات موظفه دولتی را بنمایند مگر اینکه آن خدمت را مجاناً بر عهده گیرند و مخالف قانون هم نباشد.

اصل هشتاد و ششم : در هر کرسی ایالتی یک محکمه استیناف برای امور عدالیه مقرر خواهد شد به ترتیبی که در قوانین عدالیه مصرح است.

اصل هشتاد و هفتم : محاکم نظامی موافق قوانین مخصوصه در تمام مملکت تأسیس خواهد شد.

اصل هشتاد و هشتم : حکمیت منازعه در حدود ادارات و مشاغل دولتی بموجب مقررات قانون به محکمه تمیز راجع است.

اصل هشتاد و نهم : دیوانخانه عدالیه و محکمه‌ها احکام و نظامنامه‌های عمومی و ایالتی و ولایتی و بلدی را مجری خواهند داشت که آنها مطابق با قانون باشند.

در خصوص انجمنهای ایالتی و ولایتی

اصل نویم : در تمام ممالک محروسه انجمنهای ایالتی و ولایتی بموجب نظامنامه مخصوص مرتب می‌شود و قوانین اساسیه آن انجمنها از این قرار است:

اصل نود و یکم : اعضای انجمنهای ایالتی و ولایتی بلاواسطه از طرف اهالی انتخاب می‌شوند، مطابق نظامنامه انجمنهای ایالتی و ولایتی.

اصل نواد و دویم : انجمنهای ایالتی و ولایتی اختیار نظارت تامه در اصلاحات راجعه به منافع عامه دارند با رعایت حدود قوانین مقرر.

اصل نود و سیم : صورت خرج ودخل ایالات و ولایات از هر قبیل بتوسط انجمنهای ایالتی و ولایتی طبع و نشر می شود.

در خصوص مالیه

اصل نود و چهارم: هیچ قسم مالیات برقرار نمی شود مگر به حکم قانون.

اصل نودو پنجم : مواردی را که از دادن مالیات معاف توانند شد قانون مشخص خواهد نمود.

اصل نودو ششم : میزان مالیات را همه ساله مجلس شورای ملی به اکثریت تصویب و معین خواهد نمود.

اصل نود و هفتم : در مواد مالیاتی هیچ تفاوت و امتیازی فیما بین افراد ملت گذارده نخواهد شد.

اصل نودوهشتم: تخفیف و معافیت از مالیات منوط به قانون مخصوص است.

اصل نود و نهم: غیر از موقعي که قانون صراحتاً مستثنی می دارد به هیچ عنوان از اهالی چیزی مطالبه نمی شود مگر به اسم مالیات مملکتی و ایالتی و ولایتی و بلدي.

اصل صدم: هیچ مرسومی و انعامی به خزینه دولت حواله نمی شود مگر بموجب قانون.

اصل صد و یکم : اعضای دیوان محاسبات را مجلس شورای ملی برای مدتی که بموجب قانون مقرر می شود تعیین خواهد نمود.

اصل صد و دوم: دیوان محاسبات مأمور به معاینه و تفکیک محاسبات اداره مالیه و تفرقی حساب کلیه محاسبین خزانه است و مخصوصاً مواظب است که هیچیک از فقرات مخارج معینه در بودجه از میزان مقرر تجاوز نموده تغییر و تبدیل نپذیرند و هر وجهی در محل خود به مصرف برسد و همچنین معاینه و تفکیک محاسبه مختلفه کلیه ادارات دولتی را نموده اوراق سند خرج محاسبات را جمع آوری خواهد کرد و صورت کلیه محاسبات مملکتی را باید به اضمام ملاحظات خود تسلیم مجلس شورای ملی نماید.

اصل صد و سیم : ترتیب و تنظیم اداره این دیوان بموجب قانون است.

قشون

اصل صد و چهارم : ترتیب گرفتن قشون را قانون معین می نماید؛ تکالیف و حقوق اهل نظام و ترقی در مناصب بموجب قانون است.

اصل صد و پنجم : مخارج نظامی هرساله از طرف مجلس شورای ملی تصویب می شود.

اصل صد و ششم: هیچ قشون نظامی خارجی به خدمت دولت قبول نمی شود و در تقطهای از نتاط مملکت نمی تواند اقامت و یا عبور کند مگر بموجب قانون.

اصل صد و هفتم : حقوق و مناصب و شئونات اهل نظام سلب نمی شود مگر بموجب قانون.

سجاد دستخط مبارک همایونی

بسمه تبارک و تعالیٰ

متهم نظامنامه اساسی ملاحظه شد تماماً صحیح است و شخص همایون ما انشاعالله حافظ و ناظر کلیه آن خواهیم بود. اعقاب و اولاد ما هم انشاعالله متوفی این اصول و اساس مقدس خواهند بود.

۲۹ شعبان قوی‌ثیل ۱۳۲۵ در قصر سلطنتی طهران

[نمره - ۶۰]

قسمتی از مکتوب مستر مارلینگ به سرادوارد گری (وصول ۲۵ نوامبر ۱۹۰۷ از طهران مورخه هشتم نوامبر ۱۹۰۷)

[۱۵ آبان ۱۲۸۶؛ یکم شوال ۱۳۲۵]

شدت هیجان سیاسی و یا مذهبی در ماه رمضان عموماً بیشتر است و اینکه وقایع چهار هفته گذشته تماماً متصادف با این ماه گردیده هیچ جای تردید نیست که مدد کثرت اغتشاش در سراسر مملکت ایران واقع شده است.

افق سیاسی از همه وقت تاریک‌تر می‌باشد و من روشنایی که نوید کارهای بهتری را پدید آشکار و هویدا نمی‌بینم.

در ایالات همه‌روزه اوضاع به بدی منجر می‌گردد. پیشامد امور در شیراز چنان منحوف است که قنسول جنرال اعلیحضرتی مجبور شده است دیر افزایش مستحفظین خویش توصیه نماید. در اصفهان و نواحی اطراف آن عدم قانون به شیوع پیوسته و کارگزاران محای چنان بی‌قدرت و ضعیفند که نمی‌توانند ویا نمی‌خواهند تهیه مستحفظین برای دودسته از مأمورین تلگرافخانه هند و اروپایی بنمایند که متجاوز از یک ماه است باز مانده‌اند از این که حرکت نمرده تکالیف تفتیش را در امتداد خط تلگراف بعمل آورند و امروز عامل زیگلر بهمن اطلاع داد که طبقه علماء در خیال فراهم آوردن ترتیبات تحریم و بایقوت^۱ امتنع از اروپایی می‌یاشند. در کرمانشاه خبر مراجعت سیف‌الدوله حاکم بی‌کفایت سابق باعث شده است که بی‌نظمی و اغتشاش تجدید بیابد. استرآباد که مدت هفت ماه است بین حاکم مانده موقع غارت تراکم واقع گردیده و منزلگاه خوفناک معروف بین مشهد و طهران میدان حملات وحشیانه این غارتگران یاغی شده است.

دولت شاهنشاهی چنان بی‌قدرت است که نمی‌تواند جلوگیری از این اوضاع و رفع آن را بنماید. نه پول موجود دارند و نه نشوونی حاضر و بهمین جهت است که احکام و دستوراتشان را مأمورین ولایات به‌حالت غیر اجراء باقی داشته‌اند.

در خود طهران در چند روز آخر ماه گذشته بواسطه هیجان عظیمه‌ی که در عزل شاه بوقوع پیوست اغتشاش شدیدی رخ نمود.

(۱) بایقوت = بایکوت، تحریم...م.

اواخر ماه اکتبر کایینه جدیدی روی کار آمد که در تشکیل آن فقط مجلس مسئول است. این کایینه روی هم رفته کافی ترین وزرائی را که از ابتدای طرح وایجاد مشروطیت امور وزارت را اشغال کرده بودند مشتمل می باشد و بسی امیدها به ایشان می رود.

نطقه‌های تازه مجلس ثابت می سازد که کایینه طرف اعتماد مجلس است ولی با وجود آن ضعف و بی کفايتی که حکومت سابق متصف به آن بود هنوز مشاهده می شود. حتی ناصرالملک رئیس الوزراء مایل نیست که کوچکترین مسئولیتی را بپذیرد مگر این که اطمینان حاصل کند که اقداماتش را مجلس تصویب خواهد نمود. وزیر امور خارجه چندان بهتر نیست و انجام امور حتی در مسائل خیابی جزئی هم بی اندازه مختلط مانده. قوه مجریه نیز در یک حالت انحطاطی واقع است، و نظر به اوضاع مالیه ناچار استقرارضی بعمل خواهد آمد. خزانه خالی است و تا پول موجود نباشد که به یکی از اقسام قشون معموله پردازند اعاده نظم و امنیت بکلی غیرممکن خواهد بود. عقیده ناصرالملک این است که قشون حالیه را موقوف ساخته در عوض آن به یک میزان کمتری تشکیل ژاندارمری نظامی داده شود و بختمل این مسئله با این اوضاع حاضر بهترین طرحها باشد زیرا من مطمئن هستم که اگر دولت ایران می توانست برای یک دفعه تنبیه کاملی به عنصر اغتشاش هر شهری بدده این کار در قلوب اهالی سایر ایران مؤثر می گردید.

آنچه بنظر می آید این است که لوازم مادی برای اداره کردن یک چنین چشونی که ذکر شد موجود نباشد واز همه گذشته پول ندارند. عقیده ناصرالملک این است که بدون همراهی دولتین انگلیس و روس هیچ کاری از پیش نخواهد رفت و امیدوار است که دولتین مساعدت مالیه خواهند نمود. من به جناب ایشان اظهار داشتم که قبل از دخول در هر اقدامی باید منتظر بود تا وقتی که مسیو بیزووت وارد شده و به مشورت مشارالیه مشغول کار شوند.

نمره - ۶۱

مکتوب مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول ۲۵ نوامبر)

از طهران ، مورخه ۷ نوامبر ۱۹۰۷

[۱۴ آبان ۱۲۸۶؛ ۳۰ رمضان ۱۳۲۵]

با کمال افتخار خلاصه وقایع یکماهه را که در ظرف چهار هفته گذشته اتفاق افتاده لفأ ارسال می دارم.

در تلو نمره - ۶۱

قسمتی از خلاصه حوادث یکماهه

طهران

در بیست و ششم اکتبر کایینه جدیدی بتوسط مجلس تشکیل یافته و شاه آن را تصویب فرمود. اجزای این کایینه جدید از قرار ذیل است.
ناصرالملک، جی. سی. ام. جی. وزیر مالیه و رئیس الوزراء ...

وزیر داخله (که پست ، تلگراف ، بلدیه و پلیس وغیره منضم به آن وزارت خانه گردیده) ... آصف الدوّله

مشیر الدوّله ، جی.سی.ام.جی.

مخبر السلطنه

مستوفی الممالک

وزیر امور خارجه

وزیر عدليه

وزیر جنگ

وزیر معارف (به انضمام فواید عامه ، معادن ، طرق و شوارع، جنگلها وغیره)

صنیع الدوّله

مؤتمن الملک

وزیر تجارت و گمرکات

آصف الدوّله وزیر داخله تا بهار ۱۹۰۷ به فرمانفرمايي خراسان اشتغال داشت ؛ چون متهم شده بود بداین که در فروش زنان و اطفال ايراني به تراكمه دخالت نموده لهذا بهامر مجلس از حکومت خراسان معزول شد. وي را در ديوانخانه عدليه حضور شاهزاده فرمانفرما محاکمه نموده «بيگناهی و نداشتن تقصیرش» معلوم و رفع اتهام از ايشان گردید.

مشير الدوّله پسر ارشد مشير الدوّله مرحوم است که لقب پدر خود را بارت دارا گردیده و تا چندی قبل در پطرسيور گ وزیر مختار بود.

مؤتمن الملک؛ برادر کوچکتر وزیر امور خارجه مذکور است.

مخبر السلطنه و صنيع الدوّله برادر می باشند و صنيع الدوّله تا اوائل سپتامبر به ریاست مجلس برقرار بود.

تمام اعضای کابينه باشتنای وزیر داخله از ايرانيان تجدد پروری هستند که تحصيلات عاليه نموده و هر کدام يك يا دو زبان اروپائي را می دانند.

تبريز

ولایت خوي هنوز به حالت اغتشاش باقی است. کميسيونی که مأمور آنجا شده بود نتوانست منازعات را اصلاح و فيصله دهد. اقبال السلطنه طرق و شوارع را بسته است از آن جمله راه طرابوزان را - نتيجه آنکه کلیه تجارت دچار تعطیل و خسارت شده و تجارت انگلیس نیز در همان جزو فلوج آمده است . همچه حکومت از بیم آن که مبادا مانند اتابک بقتل رسد لهذا به انقلابیون میدان آزادی را بخشیده است قضاوت و حکمرانی حتی در موارد قتل را انجمن ایالتنی متصدی و حکم فرما است. يکی از اشخاص که مرتكب قتل گردیده و در قنسولگری تحصن اختیار نموده بود مستر استهون او را از آنجا خارج ساخته و رولسیونرها (انقلابیون) وي را دستگیر و به اولیای مقتول تسلیم داشتند و ايشان اورا با نهايیت بیرحمی در کوچه ها بقتل رسانیدند.

رشت

وزیر اکرم از حکومت گیلانات معزول و امير اعظم بهجای او منصب گردیده و در سوم اکتبر به مقرب حکومت وارد شد و قبل از آنکه از طهران حرکت نماید به يکی از اعضای سفارت اظهار دوستی نسبت به دولت انگلیس می نمود و همچنین در رشت خصوصیت

خود را به آن دولت تکرار می‌کرد. از ابتدائی که وارد شد اندامات کافیه در رفع اغتشاش بعمل آورد چنانچه اکنون آن اغتشاشات نسبت به سابق کمتر شده است.

اصفهان

کاروانها در راه اصفهان و یزد و همچنین در راه شیراز و اصفهان کما فی السابق سرقت می‌شوند. در نزدیکی یزد خواست دستهای از دزد‌ها که عده‌شان متجاوز از صد نفر بود هشتاد و چهار رأس قاطر و الاغ که حمل قماش و تریاک می‌نمودند سرقت کرده و برده‌اند.

سیستان

قنسول دولت اعلیحضرتی اطلاع و راپورت می‌دهد که در موقع قابستان که به گردش و تفرج بلوك مسافرت می‌کرد در تمام قائنات اهالی از مشارالیه پذیرایی دوستانه شایانی نموده‌اند.

کرمان

در راه کرمان و بندرعباس دو قافله غارت گردید و در یک موردی چهار نفر مکاری کشته شد. تجار تلگراف کردند که دیگر جنس فرستاده نشود تا اوضاع راهها بهتر گردد. پس بندرعباس را نیز بسرقت برداشتند.

اغتشاشاتی که از انتخابات ایالتی حادث شده بود در ظرف ماه اکتبر مداومت داشت. حکمران به مقید داشتن پیشوای ملتیان موسوم به نظام التجار امر نمودو پس از گرفتاری تبعیدش ساخت. پس از آن اهالی بطور اجتماع ترد حکومت رفته تقاضا نمودند که اورا عودت دهد ولی حاکم قشون را فرمان داد بطرف آن جماعت شلیک کرده پنج تن از آنان مقتول و عده‌ای مجروح گردیدند. این اتفاق که در پیوست، مردم به تلگرافخانه انگلیس و قنسولخانه روس داخل و تحصن یافتدند و مشغول به مخابره تلگرافات با طهران شده تغییر حکومت را درخواست و استدعا نمودند. این موضوع در طهران و مجلس شورای ملی مطرح گفتگو و عاقبت حاکم معزول گردید ولی تاکنون به جای او حاکمی معین نشده‌است.

شیراز

برخی از دعاوی دولت انگلیس انجام یافت و خسارت اموال مسروقه تا صد مأمور مقیم را که هنگام سرقت خورجین‌های پستی قنسولخانه مفتود شده بود پرداختند. لیکن هنوز قراردادی بر دعاوی عده‌های داده نشده است.

روز سیزدهم ماه اکتبر سید عبدالحسین لاری با هفتاد نفر از مریدان خویش وارد شیراز گردید، چنان‌که از مجلس ملی حمایت نماید و مقصود از این هیجان هماناً ضدیت با قوام و پسران او است که به شیراز معاودت نکنند. گویند معتمد دیوان مشارالیه را عودت و مخارجش را ایصال داشته است. هنگام ورود جمعیت کثیری به استقبال وی شتافتند. غرض عده‌اش اضمحلال و تحلیل قوای قوامیان می‌باشد.

روز جمعه هیجدهم ماه اکتبر امام جمعه که مایل نبود سید لاری در مسجد نماز جماعت نماید او خود بدایجا رفت که ادای فریضه را به امامت خویشن بجا آورد. اتباع

سید بجانب طرفداران امام جمعه بنای شلیک را نهادند و آنها نیز مشغول به جواب دادن شدند و از آن میان معروف است يك نفر مجرح گردید. سپس هردو فرقه شتافتند که تلگرافخانه را متصرف شوند ولی قوامیان زودتر آن مکان را به تصرف درآورده کسان سید را از دخول بدان محل مانع آمدند. همان مقابله غروب بعضی از قوامیان غفتان بر عده‌ای از مدعیان خویش حمله آورده ۹ قبضه تفنگ از ایشان جبراً به غنیمت گرفتند. از هیجدهم تا بیست و سوم ماه اکتبر [۲۵ تا ۳۰ مهر؛ ۱۰ تا ۱۵ رمضان] اغتشاش مداومت داشت و گاهی اوقات از تلگرافخانه که قوامیان به عده چهارصد نفر آنجا را مأمن قرار داده و نیز از مسجد که هزار نفر از حامیان سید آن مکان را سنگرهای ساخته بودند بشدت شلیک می‌شد. روز بیست اکتبر نظام‌السلطنه که از هفدهم تا آن تاریخ در خارج شهر توقف داشت و مایل نبود به امور حکومت فارس پیر دارد مجدداً به عمل حکمرانی اشتغال ورزید. در بیست و دویم اکتبر يك نفر از تبعه سید به ضرب گلوله مقتول و دونفر دیگر مجرح گردیدند و یوم بیست و سوم همان ماه بازارها بطور مختصر تعطیل و بسته شد و بدان واسطه کارهای تجاری بکلی معوق ماند. اواخر ماه اکتبر در کوچدها بنای شلیک را گذاشتند و چون نظام‌السلطنه ترک شیراز را نمود و از آنجا خارج گردید بدان واسطه اوضاع از همه وقت بدتر شد. اخبار اخیرهای که ششم ماه نوامبر به طهران رسید اشعار می‌داشت که اوضاع روی به بهبودی و آرامی نهاده.

یك نفر از رعایای آلمان را دزدها بمسافت کمی از شیراز از جاده منحرف ساخته و آنچه داشت از وی بسرقت برداشت.

بندرعباس

در ماه سپتامبر يك قافله بزرگی که قسمتی از آن تعلق به یازده نفر از هندیهای تبعه انگلیس داشت و خود آنها نیز همراه قافله ودند مابین راه کرمان و بندرعباس گرفتار دزدها آمدند. ایشان به تنفسخانه متظلم شده و متجاوز از هزار و هفتصد تومان ادعای خسارت می‌نمایند.

لنگه

چون رئیس ایرانی گمرکات جدا اصرار داشت که اشیاء زوار را رسیدگی و معاینه نماید لهذا همهمه عظیمی رخ نمود و نسبت به رئیس مزبور با کمال خشونت معامله کردند. بدین واسطه اداره گمرکات بسته شد و عمل تجارت معوق ماند. حاکم موسوم به دریابگی روز بیست و دوم سپتامبر وارد گردید و به تحقیق وقایع فوق الذکر پرداخت. عاقبت طرفین متناسبین را صلح و آشتی داد و اداره گمرکات را درباره مفتوح ساختند. بعد از ظهر همان روز رئیس گمرکات به اجزای خویش اظهار نمود که بایستی دکاکین خود را تعطیل نمایند و اصرار کنند که از طرف حاکم ترمیمی درباره وی بعمل آید. رئیس گمرکات بوشهر به جای این رئیس مقرر گردید و چون نایب الحکومه در موقع اغتشاش همراهی با اجزای گمرک ننموده بود لهذا او را معزول ساختند.

اهواز

ویس قنسول دولت فخیمه به مردمی نماینده‌ای از طرف خوانین بختیاری وارد یطودش و اشخاصی را که منشأ فساد و اغتشاشات جدید در کارخانه کمپانی نفت بودند در حضور ویس قنسول مزبور تنبیه خوبی نمودند.

ضمیمه خلاصه وقایع ماهیانه به تاریخ هشتم نوامبر ۱۹۰۷

[۱۵ آبان ۱۲۸۶؛ اول شوال ۱۳۲۵]

اصفهان

بی قانونی و هرج و مرج در اصفهان و نواحی اطراف آن شایع و کارگزاران محلی چنان ضعیف و بی‌قدرتند که نمی‌توانند و یا نمی‌خواهند تهیئه مستحکم برای دو دسته مأمورین اداره تلگراف هند و اروپا بنمایند که بیش از یک ماه است بازمانده‌اند از این که حرکت نموده نکالیف بازدید خط تلگراف را انجام دهند. سفارت دولت فخیمه مکرر در این مسئله اقدامات بعمل آورده ولی ثمری برآن مترب نیامده. فرقه علماء ساعیند که در تحریم و بایقوت امتعه اروپاییان ترقیبی فراهم آورند.

مشهد

استرآباد را تا هدت چند ماه حاکمی نبود و تراکمہ با کمال جسارت مشغول غارت و چپاولند. منازل «خوفناک» معروف بین راه مشهد و طهران میدان حملات وحشیانه این غارتگران متمرد گردیده بود. گویند ایشان هشتاد و سه نفر را بقتل رسانیده و تلفات خود آنها نیز چهل نفر بوده. بعد از آن به معدن مس واقع در حوالی میاندشت تاخته هفت نفر مقتول و پنجاه زن اسیر و نیز عده کثیری گوسفند به یغما برداشته و هنابر اخبار اخیره چپاولچیان را هنگامی که مراجعت می‌کردند دهاتیان در محل دیگر عقب نشانده فرار دادند و زنان و گوسفندها را از چنگ آنان بدر آوردند. مجلس سپهبدار را به ریاست اردوبیی برای سرکوبی ایشان مقرر نمود ولی ظاهراً مومنی‌الیه اکنون از رفتن امتناع دارد.

نمره - ۶۲

مکتوب مستر مارلینگ به سرادردارگری (وصول ۲۵ نوامبر)

از طهران به تاریخ هشتم نوامبر ۱۹۰۷

[۱۵ آبان ۱۲۸۶؛ اول شوال ۱۳۲۵]

آقا

با کمال افتخار سواد مراسلہ وزیر امور خارجه را در جواب مکتوبی که سراسپرینگ رایس به دولت ایران ارسال نموده و در آن مکتوب صورت قسمتی از قرارداد مورخه سی و یکم ماه اوت روس و انگلیس را راجع به ایران نوشته بود لفاظ اتفاق حضور می‌دارم.

مفاد و سیاق مراسله مذکوره ظاهرآ بکلی خالی از هرگونه منع و اعتراض است.
 (امضا) چارلس م. مارلینگ

ترجمه مراسله مشیرالدوله به مستر مارلینگ

به تاریخ ۲۵ رمضان ۱۳۲۵ هجری (۲ نوامبر ۱۹۰۷)
 [۹ آبان ۱۲۸۶]

مراسله آن جناب جلالتماب مورخه پاتردهم شعبان ۱۳۲۵ هجری، مطابق ۲۴ سپتامبر ۱۹۰۷ میلادی که حاوی و متنضم سواد قسمتی از قرارداد منعقده بین دولتین انگلیس و روس راجع به ایران و مشتمل بر یک مقدمه و پنج ماده بود غر وصول بخشید.

در جواب با کمال توقیر اظهار می‌دارم و خاطر نصفت مظاہر آن جناب جلالتماب نیز تصدیق خواهند فرمود که قرارداد فوق الذکر چون مابین دولتین انگلیس و روس انعقاد یافته لهذا مواد آن قرارداد فقط تعلق به خود دولتین مذکوره که امضا آن را نموده‌اند خواهد داشت و دولت ایران نظر به استقلال تامهای که بموبیت الهی داراست تمام حقوق و آزادی خود را که بدان واسطه استقلال مطلقه متصرف است از هر نفوذ واشری که نتیجه هر قسم قرار داد منعقده فیما بین دو باچند دولت دیگر راجع به ایران بوده باشد کاملاً و مطلقاً مصون و آزاد می‌داند. و در خصوص مناسبات و روابط دوستانه خود با دولت متحابه برای تشیید و استحکام مبادی و داد و دوستی بر طبق مواد و شرایط معاهدات مقدسه و اصول درهای باز هرگونه کوشش و اهتمامی اخواهد نمود. اما راجع به قروض نیز واضح است که دولت ایران بدون هیچ منقصتی تعهدات مربوط به قرارداد آن قرضه را مرعی خواهد داشت.

برای اطلاع از اصولی که در این مراسله توضیح و شرط شده سوادی از آن به نمایندگان دول که مأمور مقیم دربار شاهنشاهی می‌باشند فرستاده می‌شود.
 مشیرالدوله
 (امضا)

نمره - ۶۳

مکتوب سرادواردگری به مستر مارلینگ

از وزارت امور خارجه ۲۹ نوامبر ۱۹۰۷
 [۶ آذر ۱۲۸۶؛ ۲۲ شوال ۱۳۲۵]

آقا

مراسله مورخه سی و یکم ماه گذشته شما که مبنی بود بر علم تأثیه منفعت طلب ۴ - ۱۹۰۳ دولت انگلیس و نیز خواهش دولت ایران راجع به تعویق قسط استهلاک همان قرضه واصل گردید.

موادی که در مراسله پاتردهم اکثیر به دولت ایران ارسال داشته‌اید تصدیق و تصویب می‌نمایم.

(امضا) ای. گری

نمره - ۶۴

تلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول غرة دسامبر)

از طهران غرة دسامبر ۱۹۰۷

[۸ آذر ۱۲۸۶؛ ۲۴ شوال ۱۳۲۵]

با وجود اظهارات شدید مؤکده بهیچوجه دولت ایران اقدامی در اصلاح و ترتیب اوضاع
شیراز بعمل نیاورده است.

روز بیست و نهم نوامبر یکی از نوکرهای قنسول اعلیحضرتی نزدیک قنسولخانه در بین
تراعی که بواسطه حمله وحشیانه قشایها بر یکی دیگر از نوکرهای قنسولگری که نیز
لختش نمودند در پیوسته بود مجروح گردید.

سوارهای هندی یک نفر از قشایها را دستگیر ساخته و پس از آنکه اسمی هراها
خود را بیان نمود او را تسليم کارگزاران محلی داشتند. لیکن آنچه را که اظهار کرده
بود مجدداً انکار می‌نماید و تعمیم را به طرف مقابل نسبت می‌دهد.
من در این موضوع اظهارات سخت به دولت ایران خواهم نمود.

نمره - ۶۵

تلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (واصله دویم دسامبر)

از طهران ، دویم دسامبر ۱۹۰۷

[۹ آذر ۱۲۸۶؛ ۲۵ شوال ۱۳۲۵]

در تعقیب راپورت ذیل که دیروز از بوشهر مخابره شده بود اظهارات شدیده به دولت
ایران خواهم نمود.

«راپورت قنسول جنرال دولت فخیمه مقیم بندرعباس مذکور می‌دارد که اوضاع آنجا
خیلی بد است. دستهٔ معظمی از بهارلوها (ابواب جمعی قوام‌الملک) به چیاول اطراف و حوالی
مشغول و احتمال آن می‌رود که به شهر نیز حمله نمایند.

«بتوسط مأمور مقیم‌برای حفظ منافع دولت انگلیس تعییماتی داده شده که کشتی
اعلیحضرتی موسوم به «لاینگ» بطرف بندرعباس حرکت نماید.»

نمره - ۶۶

تلگراف سرنیکلسن به سر ادوارد گری (وصول یازدهم دسامبر ۱۹۰۷)

از سنت پطرز بورگ به تاریخ ۱۱ دسامبر ۱۹۰۷

[۱۸ آذر ۱۲۸۶؛ ۵ ذی‌قعده ۱۳۲۵]

مسیو ایزولسکی مجدداً به اوضاع خطرناک تبریز عطف نظر و مراجعت نموده و به من گفته
است که قنسول روس برای حفظ و حراست خویش استعداد بالاضافه می‌طلبد . جناب ایشان

متغیرند که چه طریقه‌ای را در این خصوص اتخاذ کنند. آیا بایستی نمایش قوای نظامی در سرحد بدهد و با فقط بیست و پنج نفر بر عده مستحفظین علاوه‌سازد. اقدام اولی شاید هالا منتج نتایج وخیمه گردد در صورتی که اقدام ثانی ممکن است مکفی نبوده و تا اندازه‌ای موجب مخاطره شود. وزارت جنگ و همچنین اداره ارکان حرب متفقاً مخالف نمایشات نظامی در این موقع از سال می‌باشند.

نمره - ۶۷

تلگراف مستر مارلینگ به سرادرادگری (وصول یازدهم دسامبر)
از طهران، به تاریخ یازدهم دسامبر ۱۹۰۷
[۱۸ آذر ۱۲۸۶؛ ۵ ذی‌قعده ۱۳۲۵]

اوپاع شیراز

قنسول جنرال دولت فخیمه را پورت می‌دهد که دیروز صبح در شهر شلیک شدید بهظور پیوست و چندین نفر بقتل آمدند. کفیل بانک شاهنشاهی هدف گلوله گردید و ظاهراً از روی عمد نبود.

یادداشت سختی به دولت ایران فرستادم و درخواست کردم که بایستی اشخاصی که مقدم^۱ بی‌نظمی شده‌اند و مسئولیت اغتشاش بر عهده ایشان وارد است از شیراز تبعید شوند.

نمره - ۶۸

تلگراف مستر مارلینگ به سرادرادگری (واصله ۱۵ دسامبر)
از طهران، به تاریخ یازدهم دسامبر ۱۹۰۷
[۱۸ آذر ۱۲۸۶؛ ۵ ذی‌قعده ۱۳۲۵]

بی‌نظمی چنان رخ داده که اسباب خوف و هراس شده است. دیروز دریکی از مساجد عمده میتینگ عمومی تشکیل یافت و در سرزنش شاه و درخواست طرد و نفی مصلحت گزار و وکیل وی یعنی سعدالدوله و نیز امیر بهادر نقطه‌های آتشین ایراد نمودند. هیئت وزرا استعفا دادند ولی شاه استعفای ایشان را تپذیرفت. امروز صبح جمعیت باهیجانی در خارج مجلس اجتماع داشتند اما عده‌ای از اشخاص مسلح به امر شاه بدانجا آمده و آنها متفرق شدند. کلنل لیاخوف درخواست مجلس را در فرستادن قرار برای حفظ نظم رد نمود.

نمره - ۶۹

تلگراف مستر مارلینگ به سرادرادگری (وصول ۱۵ دسامبر)
از طهران، مورخه ۱۵ دسامبر ۱۹۰۷
[۲۲ آذر ۱۲۸۶؛ ۹ ذی‌قعده ۱۳۲۵]

(۱) اصل : مقدمه س.م.

بعد از ظهر امروز علاء الدوّله که از طرف مجلس حضور شاه پیغام برد و نیز برادر دیگر او رئیس مجلس، به امر آن اعلیحضرت مقید گردیدند و در ساعت پنج بعد از ظهر رئیس وزراء را احضار فرموده به قید زنجیر درآورد و در ساعت پنج از شب گذشته او را تهدید به قتل نمود.

من به شاه پیغام فرستادم که امنیت جان ناصرالملک را اطمینان بدهند و از وریر مختار روس خواهش خواهم نمود که با من معاوضت نمایند و در خیال آنم که اگر اطمینان حاصل نشود من خود حضور شاه بروم. از قرائی همچه معلوم می‌شود که در تمام شب زحمات خیالی سخت بر ناصرالملک وارد خواهد آمد.

www.adabestanekeave.com

تلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول ۱۶ دسامبر)

از طهران ۱۶ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۳ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۰ ذیقعده ۱۳۲۵]

ناصرالملک تبعید گردید و امروز عازم رشت خواهد شد. چون ترس آن را دارد که شاه درین راه اسباب اتلاف جانش را فراهم سازد لهذا از من متنمی گردید که یکی از اعضاي سفارت را همراه وي روانه دارم — چنانچه با اتابک مرحوم که در سن ۱۸۹۷ [۱۲۷۶ خ؛ ۱۳۱۵ ق] به قم تبعید گردید فرستاده شد. من گفتم حالید این کار را نتوانم نمود ولی معهذا دونفر غلام در خدمت ایشان روانه می‌دارم.

وقتی که وي گرفتار آمد (رجوع فرمایید به تلگراف مورخه ۱۵ ماه جاری من) مجلس برهم خورده و انجمنها که قوه حقيقة مجلس بر آنها اتكاء یافته بود مجھول ماندند. سایر وزراء استعفا دادند و به دربار احضار گردیدند و در آنجا عملا به قید حبس توقيف بودند، تا وقتی که ناصرالملک بنا بر خواهش من استخلاص یافت، آنها نیز رها گردیدند. من سعی داشتم در این که معلوم شود سفارت را نخواهم گذاشت آلت پلتیک واقع گردد و از مداخله کناره دارم مگر درباره ناصرالملک که آنهم اثر نیکویی بخشید.

بازارها بسته شد. حامیان شاه که همگی مسلح بودند میدان توپخانه را از دیروز عصر به تصرف درآوردند و اینک تدبیر و حمله پلتیکی شاه ظاهراً مظقر و منصور آمده.

امروز صبح انجمنها با اسلحه اطراف مجلس گرد آمدند. هیچ علامت خطری برای اروپاییان مشهود نیست و تاکنون جنگی اتفاق نیفتاده.

تلگراف سر ادوارد گری به سر نیکلسن

از وزارت امور خارجه ۱۶ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۳ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۰ ذیقعده ۱۳۲۵]

خواهشمندم رجوع نمایید یه تلگراف مورخه پانزدهم ماه جاری مستر مارلینگ.
شما باید به وزیر امور خارجه (روس) اصرار نمایید که به وزیر مختار روس مقیم طهران تعليمات داده شود که آنچه در قوه دارد بهمراهی شارژ دافر دولت فخیمه اقدامات خطرناک شاه را درباره ناصرالملک و مجلس از فراهم آوردن اغتشاشات طهران ممانعت و جلوگیری نماید.

نمره - ۷۳

تلگراف سر نیکلسن به سرآدوارد گری (وصول ۱۶ دسامبر)

از سنت پترسبورغ ، مورخه ۱۶ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۴ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۰ ذیقعدہ ۱۳۲۵]

راجع به تلگراف امروز شما
مسیو ایزولسکی به مسیو دوهارت ویک^۱ دستور و تعليمات خواهد فرستاد که به موافقت شارژ دافر دولت انگلستان هرگونه اقدامی را که نمایندگان دولتین مقتضی بدانند نظر به ممانعت و جلوگیری از بی‌نظمی و هرج و مرج در آن صورت که ممکن باشد بعمل آورد.
مسیو ایزولسکی را عقیده آن است که حتی‌المقدور بایستی به نمایندگان دولتین در طهران اختیار و آزادی داده شود.

نمره - ۷۴

تلگراف مستر مارلینگ به سرآدوارد گری (وصول ۱۷ دسامبر)

از طهران ، ۱۷ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۴ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۱ ذیقعدہ ۱۳۲۵]

عدد زیادی از اشرار مسلح به شهر وارد و در میدان توپخانه مجتمع گردیدند . قشون و توپچیان آنان را حمایت و محافظت می‌کنند.

یک‌نفر از حامیان مجلس را به قتل رسانیدند و بهیک سید مشروطه‌خواهی چنان حمله کردند که مشرف به هلاکت است.

انجمانها با اسلحه در اطراف عمارت مجلس مجددًا اجتماع نموده‌اند. ترس آن است که قبل از به آخر رسیدن روز، اغتشاش و انقلاب عظیمی بظهور رسد. تراهامهای اسبی از حرکت باز مانده و تمام دکاکین بسته گردید.

www.adabestanekeave.com

(۱) مسیو دوهارت ویک: وزیر مختار دولت بهیه روس مقیم طهران.

نمره - ۷۴

تلگراف سرادوارد گری به مستر مارلینگ

از وزارت امور خارجه، ۱۷ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۴ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۱ ذیقعدة ۱۳۲۵]

رفتار و اقدامات شما را که دیروز راپورت داده بودید همگی را تصویب و تصدیق می‌نمایم.

راجع به گرفتاری ناصرالملک مداخله‌ای که در استخلاص ایشان شده بود خیلی خوشقت شدم از این که نتیجهٔ نیکویی بخشید.

نمره - ۷۵

تلگراف مستر مارلینگ به سرادوارد گری (وصول ۱۸ دسامبر)

از طهران، مورخه ۱۸ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۵ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۲ ذیقعدة ۱۳۲۵]

تاکنون هیئت وزراء تشکیل نیافته. طرفداران ملت با کمال جدیت در مقام مدافعه برآمده‌اند. انجمانها هنوز مجلس را حفظ و حراست می‌نمایند.

شاه شب گذشته درخواستهای معتدلانه مجلس را قبول نمود. من از وزیر مختار روس خواهش نمودم که متفقاً از شاه تمنا نمایم اشاره را که باعث مخاطره اروپائیانند متفرق سازد — دسته‌ای از آنها به قصد اینکه تولید بی‌نظمی و آشوب نمایند در شهر گردش می‌کنند. دیروز دو نفر مرد را بقتل آوردند.

چندین چادر برای سایه‌بان و آسایش طرفداران شاه در میدان توپخانه برافراشتند. عرق و مسکرات جهت ایشان آماده کرده و آنان تمام روز را در میدان توپخانه اجتماع داشتند.

نمره - ۷۶

تلگراف مستر مارلینگ به سرادوارد گری (وصول ۱۹ دسامبر)

از طهران، بتاریخ ۱۹ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۶ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۳ ذیقعدة ۱۳۲۵]

وضعیت طهران

هر چند از اغتشاش تا اندازه‌ای جلوگیری شده و طرفداران شاه که در میدان توپخانه ازدحام داشته و نیز جمعیتی که اطراف مجلس گرد آمده بودند متفرق گردیدند لیکن قرارداد حقیقی و فیصله قطعی هنوز در اوضاع داده نشده.

شاه به علاوه‌الدوله و ناصرالملک اجازه مراجعت داده ولی متوقع است که بعضی از وکلای عمدۀ اخراج شوند.

نمره - ۷۷

تلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری

از وزارت امور خارجه، ۱۹ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۶ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۳ ذیقعدة ۱۳۲۵]

راجع به قروض ایران

با این اوضاع پلتیکی کنونی هرچه زودتر شما بایستی به دولت ایران اطلاع بدهید که اکنون مدتی است تأثیر منافع قروض بتعویق افتاده و بنابر تعییماتی که به شما داده می‌شود مختار خواهید بود که اصرار نمایید آن را بفوریت پردازند. بعلاوه هرگاه مقتضی بدانید به ایشان اطلاع بدهید که اگر در پذیرفتن شروط و قرارداد ما تسامح ورزند بدون هیچ تأخیری مطالبه خواهیم نمود که فوراً قسط استهلاکرا ایصال دارند.

نمره - ۷۸

تلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (واصله ۲۱ نوامبر)

از طهران، مورخه ۲۱ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۸ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۵ ذیقعدة ۱۳۲۵]

اوضاع طهران

وزیر مختار روس از من دعوت نمود که در خصوص اقداماتی که بایستی اختیار نماییم مشورت شود. امروز بعد از ظهر یکدیگر را ملاقات نموده و اعمال ذیل را بخاطر گنرا نماییم:

اولاً، نظر به اینکه از شاه تحصیل اطمینان کنیم که آن اعلیحضرت برای سعادت مملکت با مجلس در کارها همراهی خواهد نمود و اینکه در خیال برهم زدن اساس مشروطیت نبوده، توأمًا یادداشتی حضور اعلیحضرت فردا تقدیم خواهیم داشت.

ثانیاً، برای این که مابین سلطنت و پارلمان اعتماد فراهم آید لهذا از اطمیناناتی که حاصل نموده ایم بایستی به مجلس خبر داد.

ثالثاً، باید به ظل السلطان اطلاع بدهید که چون ولیعهد را وارث تاج و تخت شناخته ایم پس نمی‌توانیم تدبیر و خیالاتی که وی در خصوص سلطنت دارد تحمل نماییم.

نمره - ۷۹

تلگراف سرنیکلسن به سر ادوارد گری (وصول ۲۲ دسامبر)

از سنت پطرزبورغ به تاریخ ۲۲ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۹ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۶ ذیقعدة ۱۳۲۵]

وزیر امور خارجه (دولت بهیه روسیه) راپورتی را که بتوسط وزیر مختار روس مقیم طهران راجع بدادامات متفقانه مشارالیه و مستر مارلینگ درخصوص امور ایران وصول نموده بود ترد من ارسال داشتند . بنابر عقیده مسیو ایزولسکی اقدامات ایشان مؤجه و شایسته بود . تفصیل شد اوضاع را که مجال نداده بود به نمایندگان فوق الذکر از دولتين متوجه خوبیش درخواست تعییمات نمایند وزیر مختار روس مفصل شرح داده است و حالیه مسیو ایزولسکی منتظر نتایج آن اقدامات می باشد .

از قراری که مسیو ایزولسکی می گوید شاه مکرر از سفارت تمایی کمک و معاضدت نموده ولی ایشان پلتیک بیطری و عدم مداخله را اختیار کرده اند . مسئله پناه دادن شاه را به یکی از سفارتخانه های خارجه در موقع اخطرار و حمایت کردن از وی بتوسط مستحفظین روس و انگلیس یک وقتی موضوع مراسله تلگرافی مسیو ایزولسکی به وزیر مختار روس مقیم لندن گردیده بود . من به وزیر مختار دولت فخریه مقیم طهران اطلاع دادم .

www.adabestanekave.com

تلگراف از مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول ۲۲ دسامبر)

از طهران ، ۲۲ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۹ آذر ۱۲۸۶ : ۱۶ ذیقده ۱۳۲۵]

وزیر مختار روس و من الساعه از دربار سلطنتی مراجعت کردیم . ایشان با کمال آزادی بیان اوضاع را به شاه عرضه نمود . آن اعلیحضرت اطمینانه ای حتمی بهما دادند که رعایت قانون اساسی را نموده از مشروطیت نگاهداری فرمایند . حال باید اقدام نموده به مشروطخواهان بفهمانیم که بر عهده سفارتین است ملاحظه کنند که آیا آن قولها ئی که شاه به ما داده مرعی خواهند داشت .

تلگراف سر ادوارد گری به مستر مارلینگ

از وزارت امور خارجه ، ۲۲ دسامبر ۱۹۰۷

[۲۹ آذر ۱۲۸۶ : ۱۶ ذیقده ۱۳۲۵]

ما و دولت روس چنین شایسته دانستیم که برای خاتمه دادن به دیایس ظل السلطان در غصب و بچنگ آوردن سلطنت وی را تهدید نماییم که در آتیه دولتين روس و انگلیس حمایت خود را از او مقطوع خواهند داشت .

دولت اعلیحضرتی در این امر موافقت داشته و به محض اینکه همکار روسی شما در اینخصوص حاضر شوند لهذا شما باید به موافقت مشارالیه در این مقصود اقدام نمایید .

نمره - ۸۳

مکتوب مستر مارلینگ به سرادردار گری (وصول ۲۳ دسامبر)

از طهران ، ۲۵ نوامبر ۱۹۰۷

[۲ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۸ شوال ۱۳۲۵]

از راپورتی که مستر گراهم مصوب^۱ پست فرستاده معلوم شد که اوضاع شیراز بقدرتی سخت است از آنچه بواسطه اخبار تلگرافی معزی الیه تصور می‌نمودم که بدان واسطه فوراً در این موضوع مراسله مخصوصی به رئیس وزراء نوشته خاطر ایشان را مسبوق داشتم که جان و مال اتباع انگلیس در معرض مخاطره می‌باشد و فهماندم که حتماً لازم است علاءالدوله که بتازگی برای حکومت معین شده فوراً به مقر ایالت خویش عازم گردد تا اینکه از وقوع این گونه نزاع جلوگیری شود و نیز از آن جناب تمنا نمودم که تا ممکن است بهمین زودی وتنی را برای ملاقات تعیین فرمایند . معهداً بواسطه بحران کایینه توانستم ایشان را ملاقات نمایم مگر امروز با وجود اینکه بهمن مرقوم داشته بودند که دولت آنچه را می‌توانست در استقرار نظام شیراز سعی و کوشش نموده است.

امروز صبح ناصرالملک را در اوضاع طهران چنان غرق تفکر یافتم که مشکل بسود دقت ایشان را در امور شیراز معضوف بدارم ولی بالاخره گفتند که در همین یکی دو روزه آمید است علاءالدوله بدانصوب عزیمت نماید . این حاکم جدید منتهای بی‌میلی را بهرفتن آن ولایت داشت لیکن عاقبت به شرط داشتن اختیارات راضی به حرکت گردید . قوام‌الملک را همراه خویش خواهد برد و مختار است درصورتی که لازم بداند استعداد سواره از بختیاری وقتی که به اصفهان برسد و یا از ایلات فارس جمع‌آوری کند — من به جناب ناصرالملک اظهار داشتم که مراجعت قوام‌الملک به فارس خطیر عظیمی را تولید خواهد ساخت و گفتم اگر آن تصوری که من در اشکالات و زحمات آنجا می‌نمایم صحیح باشد پس علاج در این است که قوام‌الملک و معتمد دیوان با دوشه نفر دیگر را از شیراز تبعید نموده و به اهالی بفهمانند که دیگر به ایشان اجازه مراجعت داده نخواهد شد . جناب ایشان انکار نداشتند که این طریق بهترین طریق است ولی ملتقت شدم که دولت بقدر کافی آن قوه رادر خود نمی‌بیند که باین کار اقدام نماید . ومن گفتم این مسئله خیلی اسباب تأسف است لیکن از این بدتر همانا تصور نمودن سعی در اعاده نظام است بوسیله ایلات وحشی . این گروه بکلی از تحت دیسیپلین و انتظامات خارج باشند و حتی اگر رؤسای ایشان هم اقدام کنند شاید بازتوان آنان را از هر گونه تعjaوز جلوگیری نمود . (امضا) چارلس م. مارلینگ

— ۳۰ نوامبر [۷ آذر؛ ۲۳ شوال] — وزیر امور خارجه به من گفته بودند که علاءالدوله کلیتاً امتناع دارد که به شیراز برود ولی حالیه دولت امیدوار است که او را وادار برگتن نماید .

نمره - ۸۳

قسمتی از مکتوب مستر مارلینگ به سادوارد گری (واصله ۲۳ نوامبر)
از طهران ۲۵ نوامبر
[۲ آذر ۱۸؛ شوال]

با کمال افتخار قسمتی از روزنامه قنسول جنرال اعلیحضرتی مقیم مشهد را که حاکی است از حملات اخیره تراکمه به مازندران و خراسان حتی به مزینان و میزهیدان واقع در راه مشهد و طهران لفآ ارسال می‌دارم.

حالات عده بسیاری از اتباع روس که در نقاط تردیک به سرحد و مخصوصاً در حوالی سبزوار اقامت دارند چنان به سختی انجامیده که سفارت روس در دو وهله‌رسماً به دولت ایران لزوم عبور دادن قشون از سرحد برای حفظ ایشان اعلام داده است. عاقبت دولت ایران با کمال زحمت موفق گردید که سپهبدار به ریاست اردو برای سرکوبی تراکمه غریمت نماید لیکن جناب ایشان با منتهای تأثی بطرف نقاط مأموریت خویش حرکت می‌کنند و فقط در ۲۲ ماه به رشت رسیده و می‌خواهند از دریا بست بندر جز عازم شوند. بنا است مقداری تفنگ و مهمات از آنجا به استرآباد بفرستند و می‌گویند یک فوج پیاده نظام از قشون خراسان بدانصوب رهسپار است.

املفوغ نمره - ۸۳

قسمتی از روزنامه قنسول جنرال دولت فخیمه مقیم مشهد

حمله تراکمه

۷ نوامبر

از قرار اطلاعات واصله همچه معلوم می‌شود که تراکمه ابتدا خودرا در شفیع آباد جوین آشکار ساخته هشتاد و سه نفر مرد در آنجا بقتل رسانیدند و تلفات خود آنان چهل نفر مقتول و مجروح بوده؛ بعد حمله به معادن میان که در حوالی میان دشت واقعند آورده هفت نفر مرد را کشتند و پنجاه زن اسیر و چندین رأس گوسفند به چیاول بردنند. پس از آن پراکنده گردیده به میاندشت، عباس آباد، مزینان، میامی، ناردین، درجز، و فرامین تاختند. در دو محل اخیر ۷۱ نفر را اسیر نمودند. تمام این اماکن در راه مشهد و طهران یا در قرب آن اتفاق افتاده.

حالیه تراکمه چادرهای خود را برپا نموده و بالای دهات مذکوره بیرقها افراشته‌اند. عده ایشان را بطور مختلف می‌شمرند ولی از مقایسه راپورتهای تلگرافی چنین ظاهر می‌گردد که تقریباً هزار نفر یا قدری بیشتر می‌باشند.

بعلاوه راپورت داده شد که صد نفر از سربازهایی که تحت ریاست مظفر نظام از مشهد به طهران عودت می‌یافتنند مقتول و دویست نفر از آنها اسیر شدند ولی احتمال دارد این خبر را بطور اغراق گفته باشند. به بجنورد نیز حمله برداشت. حاکم آن محل موسوم به شجاع‌الممالک راپورت داد که آنها را شکست داده و سی نفر از ایشان بقتل

رسانیده است که سرهاشان را به مشهد روانه خواهد داشت.
تاکنون اقدام کلی در تنبیه و کوچ دادن تراکمہ عمل نیامده. انجمن ولایتی
جالسہ فوق العاده‌ای تشکیل داده واز شوکت‌الدوله رئیس‌سوارهای تیموری و شجاع‌الممالک
رئیس سوارهای هزارهای ولشکرنویس باشی مستوفی قشون خراسان دعوت نمودند که در
آن جلسه حضور بهمرسانند. شوکت‌الدوله اظهار داشت که آنچه رادر صلاح و خیراندیشی
می‌داند حاضر است بگوید، لیکن بهیچوجه نمی‌تواند به جمع آوری سوار پردازد مگر
آنکه دولت پول تدارک کند. شجاع‌الممالک یک بیت شعر قرائت کرد و گفت با اینکه دولت
جابر ظالم اموال وی و برادرش را بغارت بردی است و اکنون یک نفر سوار باقی نمانده
مع‌هذا اگر دولت پول بفرستد می‌تواند با برادرش دویست نفر سوار حاضر نماید.

لشکرنویس باشی گفت سوار بسیار است ولی پول نیست و بعلاوه از طریق تأسف اظهار
داشت که البته بسیاری از این سوارها تنها اسامیشان در زوی کاغذ موجود است و آن
اشخاصی هم که در حقیقت موجودند بیشتر آنها بیدل و کم‌جرئت می‌باشند — مگر
تفضیل مخصوص الهی شامل احوال ایشان بشود تا بتوانند کاری از پیش ببرند.

بالاخره رأی انجمن به این قرار گرفت که از دولت استدعای تهیه و فرستادن وجوهات
لازمه برای این رؤسا بنمایند و ایشان آن وقت در عهده بگیرند که سوار مسلح جمیع
آوری نموده حاضر سازند. بنابراین مکتوبی به فرمانفرمای خراسان نوشته ترتیب پیدا
نمودن پول لازمه را بدی راهنمایی کردند.

هم در این حال از طهران تلگرافات مؤکده به رکن‌الدوله مخابره شد و به او فشار
آوردن که مشغول اقدامات بشود. ایشان مکرر به شخص شاه تلگرافات عرض نموده
استدعای کمک و درخواست دستورالعمل می‌داشت ولی موفق به هیچ گونه جواب صریحی
نگردید. آنگاه با وزیر و سالار مکرم مشورت طولانی نمود و تیجه چنین بخشید
که مجتمعاً به انبار ذخیره رفته مقدار معتنابه تفنگ با مهمات از آنجا بیرون آورند
و برای حاکم سبزوار بفرستند. مع‌هذا راپورت رسید که بهیچوجه تفنگ فرستاده نشد
زیرا تمام تفنگها را از این پیش آصف‌الدوله و مظفر نظام برای فایده شخص خود بفروش
رسانیده بودند. بعلاوه حکم شد که دو عراده توپ از مشهد به سبزوار روانه دارند و نیز
پانصد نفر سرباز فوج قره با صد سوار از تربت حیدری عازم آن ولايت شوند لیکن محل
تردید است که آیا آنها حاضر خواهند گردید؟

نمره - ۸۴

مکتوب مستر مارلینگ به سرادردارگری (و دیول ۲۳ دسامبر)

از طهران ۴ دسامبر ۱۹۰۷

[۱۱ آذر ۱۲۸۶؛ ۲۷ شوال ۱۳۲۵]

آقا

وقایع یکماهه ایران را که در ظرف چهار هفتاد اخیر اتفاق افتاده و همچنین خلاصه

صورت جلسات مجلس ملی را در ظرف همان مدت با کمال افتخار لفأ ارسال می دارم.
(اعضا) چارلس م. مارلینگ

قسمتی از خلاصه وقایع یکماهه ایران

طهران

مطلوب عمده قابل توجهی که در ظرف یک ماه در طهران بوقوع انجامید همانا منازعه بین شاه و مجلس بود که مفصلا راپورتش داده شده است.

روز ۲۱ نوامبر [۲۸ آبان؛ ۱۴ شوال] مایین برخی از سربازهای محلی ابوا جمعی امیر بهادر و بعضی از قزاقها که در تحت فرماندهی کلnel لیاخوف می باشند قرائ سختی در پیوست و یوم پیست و هفتم همان ماه عدهای از سربازهای ظفرالسلطنه در حالت مستی دونفر را در کوچه های طهران هدف گلوله گردانیده بقتل رسانیدند. اجساد متولین را به خانه آقا سید عبدالله مجتهد انتقال دادند و بازارها موقتاً بسته گردید. از چندین واقعات حمله و دزدی که در کوچه های طهران اتفاق افتاد راپورتشان در ظرف آن ماه داده شد و در یکی از آن واقعات یک نفر اروپایی دچار تهدید گردیده بود.

در اوایل ماه نوامبر سفارت دولت اعلیحضرتی مطلع شد که شاهزاده سیفالدوله به حکومت کرمانشاه در شرف عزیمت است. با وجود اینکه رئیس وزرا قول داده بود که نظر به رفتار غیر دوستانه ای که از وی نسبت بهما بظهور رسیده بود مجدداً او را بدان مقام منصوب ندارند. فوراً یادداشتہای دیگر به دولت ایران ارسال شد و حرکتش موقوف گردید.

(اعضا) جی. پی. چرچیل

منشی شرقی

تبیز

دراواخر ماه اکتبر فداییان که از هیچکس واهمه و ترسی ندارند شهر را به حالت بی نظمی درآوردند و از قرار راپورت مبلغ کثیری پول از متولین شهر به زور و اجحاف اتخاذ نمودند و سعی داشتند که به ارامنه نان فروخته نشود ولی حاکم مانع گردید. تقریباً کارها از جریان افتاد و عموم مردم به حالت یأس و نامیدی در آمدند. نقاط اطراف، مخصوصاً قره‌داغ، خوی و سلماس نیز بسیار مغشوشه شده بود ولی از اخبار اخیره معلوم می شود اوضاع قدری به سکونت تبدیل یافته است. خوی و ماکو آرام است و قوافل بسلامت می توانند از راه طرابوزان ایاب و ذهاب نمایند لیکن هنوز دزدها قره‌داغ را اشغال دارند و موافق اخبار و اصله طوایف اکراد در دومیانی شهر ساوجبلاغ مشغول غارت می باشند.

روز ۱۶ نوامبر یکی از معلمین مسلمان مدرسه روسی را اویاش متعرض گردیده مجر و حش ساختند و چند تیر بطرف مدرسه مذکوره شلیک نمودند. چون معلم فوق الذکر از اتباع روس می باشد لهذا قسول خواستار گردیده که هم ترضیه خاطر بعمل آورده شود و هم متصرین را تنبیه نمایند.

رشت

حاکم جدید موسوم به امیراعظیم جداً در حفظ و استقرار نظم به اقدامات پرداخته، عقیده‌اش این است که بیشتر بی‌نظمیها را انجمن عباسی سبب شده است و بسیاری از اعضای آن را به چوب بسته و محبوس ساخت. این کار باعث گردید که مردم تصمیم خود را در پناهندگانشان به قنسولخانه انگلیس اعلام داشتند و قنسول جنرال اعلیحضرتی که نماینده از طرف مردم به ملاقاتش آمده بود ایشان را نصیحت گفت که حتماً از تحصن احتراز جویند و هر شکایتی که داشته باشند رجوع به مجلس ملی طهران نمایند. چندین سوار که به امر حاکم به کاما مأمور شده بودند اهالی آن محل ایشان را محبوس داشتند. حکومت مصمم شد که مرتكبین را تنبیه نماید که عبرت دیگران شود ولی بنابر خواهش و استدعای رئیس موروثی آن تاجیه از تغییر ایشان در گذشت.

استرآباد

آژانس انگلیس راپورت می‌دهد که در اوخر ماه اکتبر مستجات معظمی از سوارهای تراکمه به دهات تزدیک استرآباد تاخت و تاز آورده عده‌ای از مردها را کشتند و جمعی از زنها را با موashi و رمه بدر بردن.

مشهد

در قسمت اخیر ماه اکتبر تراکمۀ «یموت» از برک [= اترک؟] به میاندشت و جوین حمله کرددند. جایی که از حملات و چیاول تراکمه مصون مانده همانا ایالت خراسان و شهر مشهد می‌باشد.

اصفهان

اووضع اصفهان بالنسبه در ظرف ماه گذشته آرام‌تر بود. آقایان کلیه معاملات تجاری را با کمپانیهای اروپایی غدغن ساختند — ولی چون با یکی از شرکتهای داخلی که معاملۀ اجناس خارجه می‌نماید شریکند لهذا با کمال دقت از ممانت خرید و فروش امتعه خارجه احتراز دارند. این مسئله سبب شد که کمپانی زیگلر پرست نماید و عاملین کمپانی دیکسن مقیم اصفهان نیز راپورت دادند که از ترس آقایان نمی‌توانند روز را مشغول کسب باشند. تجار ایرانی که با کمپانیهای اروپایی طرف معامله هستند به آقایان شکایت برداشت که بفوریت نمی‌توانند محاسبات خود را با خارجه تفریغ نموده به ختم رسائند. بنابراین آقایان برای چهارماه به ایشان مهلت بخشیدند که در ظرف آن مدت به تفریغ محاسبات خویش پردازند. شارژ دافر دولت فحیمه این وقایع را به نظر وزیر امور خارجه ایران رسانید و جناب ایشان رجوع به کایینه نمودند

و قرار چنین شد که اگر آقا نورالله در مداخله امور تجارت خارجه مذاومت نماید او را از اصفهان حرکت دهند. قنسول جنرال دولت روس نیز مطلب را به سفارت خویش راپورت داد.

شیراز

شیراز تا اواخر ماه اکتبر به حالت اغتشاش باقی بود و پیشیگیری شلیک می شد - و چون چندین گلوله به اداره تلگرافخانه شهری هند و اروپ وارد آمد لهذا آن اداره موقتاً بسته گردید.

در هفته اول نوامبر خبر رسید که هردو فریقین متنازعین کمک و استعداد یافتدند. برای لاریها از سوارهای جهرمی و قشقائی امداد آمد و بعد از آن دو مسجد شهر را بتصرف درآوردند و برای قوامیها از ایلات عرب قوه رسید. قشقائیها نیز جنوب و مغرب شیراز را فرا گرفتند. روز دویم نوامبر لاریها مکتوبی به قنسول اعلیحضرتی ارسال نموده و در آن اظهار داشتند که ورود پسران قوام باعث جنگ خواهد شد و اروپاییان جانشان در معرض مخاطره خواهد افتاد - در همان روز قوامیان کاغذی به مستر گراهم نوشته کفیل [آگنت] انگلیس را متهمن ساختند به اینکه لاریها را تقویت و معاوضت می نماید ولی وی این مسئله را انکار داشت . روز سوم نوامبر حاکم موسوم به نظامالسلطنه که هفته گذشته را در باغ آگنت انگلیس واقع در خارج شهر گذرانیده بود عازم طهران گردید. خبیرالدوله نایب‌الحکومه به مستر گراهم اطلاع داد که سید لاری یک یا چند کاغذ از نظامالسلطنه در هست دارد که می نماید او خود سید را دعوت نموده است. یوم هشتم نوامبر پسران قوام وارد شدند و روز دهم ایام خانی قشقائی خارج گردید از آن وقت اوضاع روی به آرامی و تخفیف نهاد. مع هذا دزدی بطور استمرار باقی است و در نزدیکی قنسولخانه چندین مرتبه مرتکب این عمل گردیدند. در همین ایام تلگرافی از قنسول اعلیحضرتی واصل شده مشعر براینکه قشقائیها با کمال وحشیگری به نوکرهای وی حمله آورده‌اند. نقاط اطراف شیراز نیز خیلی مغشوش و در حال هرج و مرج است - راههای بوشهر و اصفهان را دزدها فرا گرفته‌اند و آنهایی که سمت جنوب را اشغال دارند از ایل قشقائی هستند . نوکر لفتنت^۱ بلک که چند ساعت بعد از آقای خویش از شیراز حرکت نمود و عجله داشت خود را بمقابله برساند یکی از سوارهای قشقائی بفاصله کمی از قافله او را جلو بربیده اسکناسهای متعلق به بانک شاهنشاهی را که معادل ۴۰۰ لیره (۲،۰۰۰ تومان) می شد از وی بسرقت برداشت.

روز سوم نوامبر یک نفر تاجر آلمانی مقیم شیراز موسوم به کاپیتن^۲ هاینیک بفاصله یک ربع ساعت دور از شهر گرفتار سارقین گردید. لباسش را از تن درآوردند و آنچه را که او خود و نوکرش همراه داشتند گرفته شد. بعد از آن دزدها سوار اسب ایشان گردیده و مجبورشان ساختند که در جلو آنها بدوند. کاپیتن مزبور ضربتی یافت واز پای درافتاد.

(۱) لفتنت (به کسر اول و ثالث و فتح رابع) = ستوان -م.

(۲) کاپیتن (به کسر ت) = سروان -م.

بدان واسطه دزدها که گمان می‌رود از ایل قشقائی باشد او را با نوکرش وابها سر داده بدر رفته‌است. کاپیتن‌ها یعنی مستقیماً به منزل قنسول جنرال روس آمد و قنسول و قایع را به سفارت خوش تلگراف نمود. قنسول انگلیس وقتی که این حادثه را به سفارت اطلاع داد اصرار داشت که بایستی برای حفظ اتباع انگلیس به اندامات کوشید.

بطرف یکنفر تاجر انگلیسی ساکن شیراز با ششلول تیر انداختند و همچه معلوم می‌شود که اروپاییان بعد از غروب آفتاب امنیت بیرون رفتن را ندارند.

یزد

حاکم از شهر خارج شد و شعبه بانک شاهنشاهی ایران تلگراف نمود که سربازهای مستحفظ بانک آنجا را ترک نموده و آنها را بدون محافظه گذاشتند. در این خصوص بایستی به دولت ایران اظهارات مؤکد بشود.

کاشان

تلگرافی تلگرافخانه‌هند و اروپا مقیم کاشان تلگراف نمود که اغتشاش عظیمی در آنجا حادث شده و تردیک تلگرافخانه بقدرت شلیک بشدت مداومت داشت که بدان واسطه قادر بر خارج شدن از تلگرافخانه نبود. این واقعه نیز موضوع اظهارات مؤکد به دولت ایران گردید.

کرمان

در بیست و دویم ماه اکتبر، حوالی قنسولخانه اعلیحضرتی شلیک در پیوست و بعضی از گلولهای از بالای آن رد می‌شد. عقیده کاپیتن هاورس این است که شلیک را نظر باینکه اورا وادر به دادن راپورت نمایند که شهر به حالت بی‌نظمی در آمده و بدان واسطه مانع از معاودت شاهزاده سیف‌الدوله شود شروع نمودند. ظهیراندوله در ماه نوامبر به حکومت منصوب گردید.

روز بیست و پنجم ماه اکتبر شخص سیدی بهیک نفر پیرمرد یهودی مستخدم مدرسه کلیمیان حمله آورد. برادر امام جمعه که از آنجا می‌گذشت به سید ملحق گردید و سربازهای قراول مدرسه مزبور به استخلاص آن یهودی شتافتند. نوکر برادر امام جمعه با سنگ بسریازها حمله نمود و ایشان بدان واسطه او را زدند. مسیو لی گس (رئیس مدرسه کلیمیان) آن یهودی را مستخلص گردانید و کاغذی به امام جمعه نوشته تحقیق این واقعه را از وی درخواست نمود. ضمناً جمعیتی داخل مدرسه گردیده گریبان مسیو گس را گرفته‌او را به مسجد کشیدند و به قتل تهدیدش می‌نمودند. امام جمعه با یک مخاطره شدیدی کوشش نموده او را تجات داد و بسلامت روانه خانه‌رئیس قشون محلی گردانید. روز بیست و همین ماه مسیوساکس [گس؟] به گمان اینکه به محله یهودیان حمله خواهند آورد پناه یه قنسولخانه اعلیحضرتی بردو در آنجا متوقف بود تا وقتی که کاپیتن هاورس از کارگزار برای وی تحریص امنیت نمود.

www.adabestanekeave.com

بندرعباس

موافق اخبار واصنه، قطاعالطريق تمام راههای قافلهرو را در ظرف ماه اکتبر مسدود داشتند و بدان واسطه تا مدتی قوافل از حرکت بازمانده بودند ولی موافق اخبار اخیره آکنون کاروان حرکت نموده و در آیاپ و ذهاب است.

ضميمة خلاصه ماهیانه

یزد

در چهاردهم نوامبر يك نفر تاجر پارسی موسوم به بهرام گشتاسب بواسطه شخص مسلمانی هدف گلوه و بستختی مجروح گردید و ضارب فرار نمود — سفارت اعلیحضرتی در این خصوص به دولت ایران اظهار نموده است.

شیراز

قنسول دولت فخیمه یوم سوم دسامبر تلگراف نمود که در شیراز و نیز در تمام فارس هرج و مرج و بی نظمی مزید یافته و ایلات از تحت اطاعت خارج شده و در بهار منتظر مشکلات و زحمات سختتر باید بود. رئیس الوزراء به شارژ دافر دولت انگلیس اطلاع داده است که تا حاکم فرستاده نشود هیچ کاری نمی توان انجام داد. و حالیه خبر داده شد که بالآخره علاوه‌الدوله در صورتی که شروطش را تماماً پذیرفتند راضی به رفتن گردید . عقیده مستر گراهم این است که اگر ایلات را از شهر شیراز خارج نمایند در اوضاع بهبودی حاصل خواهد شد لیکن حاکم فعالی یا تقویت قشون مسلح لازم است تا اغتشاشات را خاتمه بدهد و در حقیقت اگر علاوه‌الدوله بدانجا برود تا اندازه‌ای این مقاصد انجام خواهد یافت . مستحفظین قنسولگری بالمضاعف باقی خواهند بود تا وقتی که اوضاع بهبودی حاصل نماید.

مشهد

تراکمه به قوچان حمله آورده و قشون دولتی را شکست دادند.

بندرعباس

مأمور مقیم دولت اعلیحضرتی در بوشهر روز اول دسامبر تلگرافاً [=تلگراف] خبر داد که قنسول دولت فخیمه بندرعباس را پورت‌فرستاده است که بواسطه شرارت ایلات اوضاع آن جا بستختی و در شدت گرفتار آمده . مأمور مقیم قرار داده است که کشتی اعلیحضرتی موسوم به «لاینک» بدان سمت حرکت نماید.

ملفوقة دویم در لف نمره ۸۴

یادداشت مسخر چرچیل به جلس شورای ملی ایران از نهم نوامبر تا دویم دسامبر [۱۹۰۷] آبان تا ۲۵ آذر ۱۲۸۶ تا ۲۵ شوال ۱۳۲۵] معمترین مطلبی که در مدت ماه منظور اتفاق افتاد تشریف فرمایی رسمانه شاه بود در

نوامبر [۱۹ آبان ؛ ۵ شوال] به مجلس ملی — شاهزادگان متنسبین به سلطنت از جمله ظل‌السلطان و همچنین تمایندگان هر طبقه از قبیل صاحبان مناصب و روحانیین حضور داشتند. برای حفظ جان شاه احتیاطات فوق العاده بعمل آوردند. مراسم تشریفات تقریباً تا مدت نیم ساعت بیستر بطول تینجامید و بعد از آنکه طرفین آغاز به تهنیت نمودند و نیز آقا سید عبدالله مجتهد از طرف مجلس نطق نمود آنوقت رئیس مجلس قرآن را با صورت قسمنامه مندرجه در ماده ۳۸ قانون اساسی مصوبه ۸ ماه اکتبر ۱۹۰۷ حضور شاه نهاد که به قید قسم تعهد نماید. پس از آن رئیس تقاضای «هورا» برای شاه نموده و عموماً به آواز بلند فریاد شاه زنده باد کشیدند. هیئت دیپلوماسی برای حضور در این مجلس دعوت شده بود.

این نمایش اصلاح و آشتی موقعتاً رنجش و نقاری را که مایین شاه و مجلس موجود بود تخفیف داد ولی بزودی از طرف کارگزاران شاه عملیات منافقت‌آمیزی تجدید یافت که بدان واسطه مردم به خشم و هیجان آمدند.

در تاریخ ۱۷ نوامبر مباحثهٔ طولانی راجع به بودجه بیان آمد. کمیسیون مالیه مجلس صورتی از مخارج درباری که میزان آنرا به پانصد هزار تومان تخمین زده بود پیشنهاد کرده و درخصوص تحقیقاتی در موافق و وظایف ارباب حقوق که مبلغ آن بیسال بالغ بر نهصد و نود هزار تومان می‌شد کمیسیون مزبور اظهار داشت که مبلغ چهارصد و پنجاه هزار تومان آن از تخفیف یا مقطوع داشتن سیزده نفر که از جمله آنها اتابک و مشیر‌الدولهٔ مرحوم می‌باشند حاصل شده است.

تقی‌زاده نطقی در خصوص عدم رضایت شاه و درباریان به این قرارداد نموده و اظهار داشت که اگر شاه با این ترتیبات بودجه موافقت ننماید مجلس مجبور خواهد گردید که صاحبان حقوق و اجزای درباری را خود حقوق داده و پس از آن بقیه را که عبارت از سی هزار تومان خواهد بود تقدیم اعلیحضرت دارد.

در چهاردهم نوامبر مسئلهٔ تعیین مسیو بیزوت به سمت مستشاری مالیه مجدداً در مجلس با حضور وزیر مالیه مطرح مذاکره گردید و معزی‌الیه اصرار داشت که مجلس صورت کنترات قبول نماید. پس از مباحثات طولانی صورت مقاوله‌نامه با اینکه رای گرفته نشد قبول گردید.

چون وضع بی‌نظمی مملکت بدتری یافت انجمنهای مختصه متعدد روز ۱۹ نوامبر عرضه‌ای به مجلس معروض داشته تقاضای اقدامات سریعه در استقرار نظم نمودند و نیز مستدعی شدند که به شاهزادگان و اعیانی که هریک تعهد کرده بودند مبلغ معینی به بانک ملی اعانه بدنهنده فشار وارد آید که آن را نقد پیردادازند.

روز ۲۱ نوامبر از حالت و رفتار دو مجتهد بزرگ [آقا سید عبدالله و آقا سید محمد] استنباط می‌شد که عامه مردم هیچگونه رضایتی از روش مجلس در کارها ندارند. آقا سید محمد مجتهد در مجلس چنین اظهار داشت که «ما از طریق حکومت شوروی و سلطنت مشروطه بسی محسنات و تمجیدها شنیده بودیم اگر تیجده آن این است که مشاهده می‌شود پس هیچ فایده نخواهد داشت. آیانه تکلیف سلطنت است که مانع از بی‌نظمی شود؟

با این اوضاع کنونی امنیت جانی در این شهر غیر ممکن است:» در بیست و دویم نوامبر رئیس وزراء با وزرای جنگ، عدليه و تجارت به مجلس آمدند و در موضوع رفورم و انتظام قشون مذاکراتی بمیان آمدند. در این خصوص هیچ رأی قطعی حاصل نشد ولی وزیر جنگ و عده دادکه در ظرف یک هفته نقشه خودرا در طریق رفورم قشون به مجلس تقدیم دارد. در ضمن مباحثات بعضی مذاکرات از استقلال کلنل روسی فرمانده بریگاد قراقق گفتگو گردید. رئیس مجلس گفت که جای آن دارد کلنل را بواسطه جنگ آزادانه مایین قراقوهای وی و فوج «سیلاخوری» که دیروز اتفاق افتاده است ملامت نمود.

روز ۲۳ نوامبر عده‌ای از وکلا را برای تشکیل کمیسیونهای مختلفه از جمله کمیسیون وزارت امور خارجه که وظایف آن مشتمل بر ناظارت در کارهای آن وزارتخانه و تحقیق در معاهدات قراردادها و امتیازنامه‌ها می‌باشد انتخاب نمودند.

سايس کارکنان شاه مخصوصاً سعدالدوله که اوضاع فتنه و آشوب را تهدید می‌کرد، چنانچه از هیجانهای مصنوعی اشخاصی که مقرری آتها را کاسته بودندو نیز از منازعه قراقوهای که ۲۱ نوامبر با «فوج سیلاخوری» در پیوست واضح و مشهود آمده و موضوع مذاکرات با حرارتی در مجلس گردید که قسمت عمده‌اش را تقاضی زاده بیان نمود. از تماشچیان خواهش شد که از اطاق جلسه‌خارج شوندو مجلس‌علی را بهمخصوصی تبدیل دادند و مذاکرات با حرارتی زیادتر مداومت یافت. کارکنان شاه را به اسما نام برندند از جمله شاپشاپ را که به سعی و اهتمام وزیر دربار مقرب شاه گردیده است. سعدالدوله و امیر بهادر را به آواز بلند زشت کار نامیدند و برخی از وکلاه بشدت اصرار داشتند که آنان را بایستی از مملکت تبعید نمود. چون از رئیس وزراء که حاضر بود سؤال شد ایشان گفتند که می‌دانند یک قوه‌ای در پرده برضد مجلس کوشش می‌نماید. خلاصه قرار چنین داده شد که روز دیگر جلسه خصوصی تشکیل یابد و کاینه وزراء حضور به مرسانیده در خصوص این اوضاع مشغول مذاکرات شوند.

روز ۲۷ نوامبر جلسه خصوصی در مجلس انعقاد یافت لیکن وزراء در دربار سلطنتی مشغول بوده نتوانسته به مجلس حاضر شوند. رئیس مجلس اعلام نمود که شاه مایل است از طرف اعضای مجلس نماینده به حضور ایشان فرستاده شود لهذا ده تفر از مایین وکلاه بدین سمت انتخاب شده به دربار سلطنت رفتند.

روز ۲۸ نوامبر در جلسه علنی دستخط شاه خطاب به نمایندگان که روز قبل شرفیاب حضور شده بودند قرائت گردید. اعلیحضرت شاه لزوم تفکیک وظایف قوه مجریه حکومت را از تکالیف قوه مقننه مجلس اصرار فرموده و اوضاع بی‌نظمی اسف‌آمیزی را که مملکت نچار آمده بسیار مهم شمردند و بالاخره تأکید داشتند که انجمنهایی که بدون هیچ حقی در امور دولت مداخله می‌نمایندو مخل آسایش عامه هستند برچیده شوند و مسبوق گردانیدند که به وزراء نیز امر شده است آنها را موقوف و منحل سازند. مجلس بعد از آنکه با کمال دقت تعمق نمود که چه جوابی در مقابل فرمایشات شاه داده شود با مشورت مجتهدین بزرگ ابتدا اظهار تشکر از صدور دستخط مبارک اعلیحضرتی نموده سپس اطمینان می‌داد

که مجلس هر گز مایل به اختلاط وظایف هیئت مجریه با تکالیف اعضای مقننه نباشد کلیه سعی و اهتمامش در وضع قوانین و نظارت در اجرای آنست . اما راجع به موقف داشتن انجمنهای خاطر شاه را متذکر بهاصل ۲۱ قانون اساسی مصوبه هیجدهم اکتبر ساختند که مجتمع آزاد است ولی قول دادند که نظامنامهای برای رفتار آنها نوشته شود .
(امضا) جی . پی . چرچیل

نمره - ۸۵

قسمتی از مکتوب مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (واصله ۲۳ دسامبر)
از طهران ، به تاریخ ششم دسامبر ۱۹۰۷
[۱۳۲۵ آذر ۱۲۸۶ : ۲۹ شوال]

اکنون ضعف و بی قدرتی دولت به منتها درجه رسیده است ولی با وجود این اسباب تعجب است که با موجود بودن قوائی که همی در تخریب اساس جدیده بکار می رود اوضاع مملکت هر چند خوب نیست بدتر نشده است . لیکن ترس آنست که هیچ علائم امیدبخشی برای آتیه نتوان بدست آورد . غیر از ایران حتی در همالک منظمه اگر سکته بر حکومت مرکزی وارد آید البته منتج متلاشی شدن کلیه انتظامات آن خواهد گردید ولی در ایران اقتدار حکومت مرکزی و نیز تسلط و حکمرانی در ولایات بقدیری بسته به نفوذ اشخاص است که عدم اقتدار مرکز اثری در سستی اقتدرات و سلطه ولایات نخواهد نمود چنانچه در اکثر ولایات دیده می شود که بالنسبه آرامی موجود بوده و آثاری که دلالت بر بحران عظیمی که مملکت دچار آن است ظاهر نمی سازند .

چنانچه مذکور داشتم نفوذ حکومت مرکزی بکلی از میان رفته و شاهد آن نداشتن قدرت است درامر و تحکم به اطاعت حتی درمورد رئیسی که تحت اختیار آن واقعند . از اینجا می توان استنباط نمود که چگونه سپهبدار مسافرت خود به استرآباد برای جلوگیری از حملات تراکمہ متجاوز از پاترده روز بطول انجام داد و چگونه محتمل السلطنه در عزیمت به ارومیه مسامحة می کند و نیز علاوه عالیه که به حکومت فارس مقرر شده در حرکت بدان صوب تعلل می ورزد . و چون این مطالب از مسائل مؤکده شمرده می شود بایستی از خارج فشار سخت به حکومت وارد آید که در حرکت آنان عجله نماید .

یتحمل هنوز ضعف حکومت در قطعات دوردست ایران محقق شده باشد ولی همینکه بوضوح پیوست ، آنوقت هیچ چیز باقی نخواهد ماند مگر فقط نفوذ شخصی حکام که جلوگیری از نسایس و اغراض اشخاص محلی نموده نگذارند به فعلیت انجامیده تولید هرج و مرجی شود که نمونه آن اکنون در شیراز موجود است . با اینحال نتیجه ضعف حکومت مرکزی معلوم گردیده و چون دانسته شده است که از طهران تقویتی نخواهد گردید لهذا هیچکس حاضر نیست در ایالاتی که اغتشاش موجود است و یا احتمال وقوع آن بروز تقبل کار برای اعاده و حفظ نظم نماید . شیراز و کرمان و یزد بدون حاکم مافده ، در اصفهان نیرالدوله آلت دست آقایان می باشد ، و در ارومیه حاکم را از شهر خارج

ساخته‌اند؛ در تبریز فرمانفرما با وجود اینکه با انجمن ایالتی موافقت داشت دچار مخاطره تبعید گردیده و یکی دوروز شهر در قبضه اختیار «فداپیان» درآمده بود. وضعیت اوضاع در هیچ نقطه به بدی شیراز نیست. آخرین چاره‌ای که حاکم برای تقویت خویش اندیشید این بود که از طایفه لاریها استعداد بطلبد و بعد چون دانست که از نداشتن استعداد و قوه دیر ملتفت شده است مقام خود را ترک نموده شهر را میدان مبارزه دستجات متخاصله قوام‌الملک و معتمد دیوان قرار داد و طبیعتاً اغتشاش به تمام ایالت فارس اثر نموده است و احتمال کلی می‌رود که آنچه را مستر گراهم از وقوع آن ترس داشت صورت خارجی حاصل کند و موقعی که ایالات در بهار به نقاط بیلاقلی خویش معاودت نمایند اوضاع خیلی بدتر خواهد گردید.

در سمت جنوب طایفه بهارلو اطراف بندرعباس مشغول تاخت و تاز و شهر در معرض حمله است. در مرکز ایران کاشان دومین میدان جنگ شدید بین نوکرهای دونفر از اعیان آن شهر واقع گردیده و اجزاء تلگرافخانه هند و اروپا مدتی گرفتار مخاطره بودند ولیکن همچه بنظر می‌رسد که کارگزاران ولایتی هیچ اقدامی در آن خصوص نکرده باشند. در اصفهان آقانورالله و آقا نجفی که یکدیگر را برادرند به فراهم آوردن تحریم امتعه اروپایی می‌کوشند و سه‌هفته قبل در یزد به یک نفر تاجر پارسی به قصد هلاکت حمله کردند و حاکم آنجا تتوانسته است برای بانک شاهنشاهی قراول و مستحفظینی که معمول بوده است حاضر ساخته و در آنجا بگمارد. در قسمت شمالی تاخت و تاز تراکمه حکایات شصت سال قبل را در خاطر تجدید می‌دهد ولی هیچگونه اقدام مؤثری در جلوگیری آنها بعمل نیامده. امثال اینگونه وقایع بسیارند، لیکن گمان می‌کنم آنچه را که بیان نموده‌ام کافی باشد برای دانستن اینکه همچو مقتصیات بینظمی موجود و حاکم محلی ضعیف است و دولت مرکزی توانایی آن را ندارد که حفظ نظم را در آن محل بنماید. این مسئله بواسطه رشت و کرستان ایران که در حال اغتشاش می‌باشند ثابت می‌گردد اما چون حکام آن دو ولایت کافی هستند بالنسبه راپورتهای مساعد از آنجا می‌رسد.

سنتی و ضعف حکومت جهت عدمه اش بلاشك بیحالی فطری اعضاً آن است — مخصوصاً ناصرالملک . با این حال از نقطه نظر اهالی مغرب زمین این کایینه از بهترین اشخاص تربیت شده ایرانی انتخاب گردیده ولی با مشکلات عظیمه متصادف آمده‌اند که عمدۀ آنها خالی بودن خزانه و مخالفت نهانی و آشکارای شاه و ضدیت گروه مرجعین است.

بی‌پولی دولت از مسلمات است. روز دیگر که ناصرالملک را ملاقات کردم ایشان اظهار داشتند که بهیچوجه مالیاتی ایصال نگردیده — مگر از گمرکات که فوق العاده ترقی نموده و از عملکرد تلگرافخانه و مداخل تذکره و این هم کلیه صرف مخارج لازمه شده است — وزراء مشغول مذاکره و گفتگوی طرح نقشجات اصلاح جمع‌آوری مالیات و وضع مالیاتهای جدیده می‌باشند. لیکن تمام اینها طبیعتاً منوط به داشتن وقت است . پولی نمی‌رسد که به قشون داده شود که مأمور استقرار نظم گردند و بهیچوجه امیدی نیست که به استقراض داخلی موفق شوند و ترس آن است که اگر پولی فراهم آید دولت با اوضاع

حاضره نتواند به مصارف مفیده يرساند.
دومين عaic، يعني ضديت شاه، يحتمل در انتظار ايرانيان اشكالي خوفناکتر از احتياج
به پول باشد. هيئت دولت و رؤسای ملت هيچگونه وسائل مسالمتآمیزی نمی‌بیند که بدان
واسطه قوای او را ضعیف ساخته دستش را در کار تعزیب کوتاه دارد.
پولی که شاه صرف اجرای سایس خوش می‌نماید معلوم نیست از چه محل بچنگ می‌آورد.
احتمال قوى می‌رود که تدارك آن را برخی از منتسبين وي و نيز مرتبعين که در ماه سپتامبر
گذشته از طريق تدليس خواهان و طرفدار تجدد شده بودند می‌كنند.

نمره - ۸۶

تلگراف مستر مارلينگ به سر ادوارد گری (وصول ۲۳ دسامبر)

[یکم دی ۱۲۸۶؛ ۱۷ ذيقعدة ۱۳۲۵]

بنابر تلگراف مورخه ۲۲ ماه جاري که شما مخابره فرموديد وزیر مختار روس و من
توأمأ به همان نحوی که در تلگراف خودم به تاریخ ۲۱ همین ماه اظهار داشته بودم باظل
السلطان گفتگو کردیم.

نمره - ۸۷

تلگراف سر ادوارد گری به مستر مارلينگ

از وزارت امور خارجه، ۲۴ دسامبر ۱۹۰۷

[یکم دی ۱۲۸۶؛ ۱۷ ذيقعدة ۱۳۲۵]

در جواب تلگراف مورخه ۲۱ همین ماه شما تقاضاي اولى و ثانوي شما مورد قبول
افتاد.

در جواب تلگراف ۲۳، بایستی ظل السلطان را به قرارداد حمایتی که با او شرط شده و
از جمله شرط اصلی آن اطاعت وي است از شاه، متذکر ساخت.
در موضوع ولایت عهد تا می‌توانید از مداخلات اجتناب نمایید.

نمره - ۸۸

تلگراف مستر مارلينگ به سر ادوارد گری (وصول ۲۴ دسامبر)

از طهران به تاریخ ۲۴ دسامبر ۱۹۰۷

[۲ دی ۱۲۸۶؛ ۱۸ ذيقعدة ۱۳۲۵]

بنابر تلگراف دیروز شما وزیر مختار روس و من مكتوبی به ظل السلطان نوشته او را
از شرط حمایت خودمان يعني اطاعت کردن از شاه متذکر ساخته و نيز مسبوق نموديم
که دولتين متفقاً وليعهد را به ولایت عهد می‌شناسند.

نمره - ۸۹

تلگراف سر ادوارد گری به مستر مارلینگ

از وزارت امور خارجه، ۲۵ دسامبر ۱۹۰۷

[۳ دی ۱۲۸۶؛ ۱۹ ذیقده ۱۳۲۵]

شما باید در منازعه شاه با مردمان خویش کمال بیطرفي را اختیار نمایید. هرگاه اعلیحضرت شاه بخواهند در سفارتخانه «پناهندۀ» شوند شما نبایستی از قبول آن امتناع بورزید مگر فقط به احتمال مخاطره نفوس دیگران — در صورتی که معلوم نباشد جان اعلیحضرت از خطر مصون خواهد بود و باید کاملاً بطور وضوح بفهمانید که وی رایه همان طریقه و قراردادی پناه می‌دهند که ممکن بود سایر ایرانیان در موقع این‌گونه مخاطرات متحصل به سفارت شوند. چه خیلی بایستی اهمیت داد به‌اینکه مستمسکی به‌دست کسی نیاید که فرض کنند شاه به تقویت و حمایت ما بر ضد مجلس قیام داشته و باید حاضر باشیم که‌وی را تسليم اولیای امور بنماییم مشروط براینکه بطور سلامت مجاز باشد از ایران خارج شود.

نمره - ۹۰

اتلگراف مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول ۹ ژانویه)

از طهران به تاریخ ۹ ژانویه ۱۹۰۸

[۱۸ دی ۱۲۸۶؛ ۴ ذیحجه ۱۳۲۵]

خواهشمندم رجوع فرمایند به تلگرافی که در بیست و یکم دسامبر هزار و نهصد و هفت آذر ۱۲۸۶؛ ۱۵ ذیقده ۱۳۲۵] مخابر نموده‌اند.

وزیر مختار روس و من توانستیم دو مین مطلب پرگرام خودمان را تا قبل از سی‌ام ماه دسامبر بموقع اجراء درآوریم یعنی مجلس ملی را از تعهدات و اطمینانی که اعلیحضرت شاه به ما داده بودند مستحضر داریم. در همان تاریخ مراسلات متعدد المضمونی به رئیس مجلس ارسال داشته ایشان را از آنچه اقدام شده بود مطلع ساختیم و یقین ثابت‌خود را در خصوص این که آن اعلیحضرت به عهد خویش وفا خواهند فرمود اظهار داشتیم. روز چهارم همین ماه مراسلات مذکوره در مجلس قرائت گردید.

نمره - ۹۱

قسمتی از مکتوب مستر مارلینگ به سر ادوارد گری [واصله ۲۰ ژانویه ۱۹۰۸]

[از طهران، ۳۱ دسامبر ۱۹۰۷]

[۹ دی ۱۲۸۶؛ ۲۵ ذیقده ۱۳۲۵]

با کمال افتخار و قایع ماهیانه ایران را که در ظرف چهار هفته گذشته اتفاق افتاده اینک

موافق معمول ارسال می‌دارم و مذاکرات مجلس نیز در ضمن خلاصه واقعات سمت ذکر خواهد یافت.

ملفووف نمره ۹۱

خلاصه حوادث ایران در ظرف چهار هفته گذشته

طهران

مجلس ملی

مجلس مخالفت شاه و کارکنان وی را در ماه دسامبر درک وبشدت احساس نموده و در این موضوع چنانچه در خلاصه مذاکرات سابق آن اشارت شد با کمال حرارت بسی مذاکرات جریان یافت. این بحران که در پاتردهم دسامبر به معرض شهود آمد همانا از اصرار مجلس در تبعید سعد الدوله و امیر بهادر جنگ دو کارکنان مرتعج شاه ناشی گردید و مظفریتی که نصیب مجلس شد بیشتر به واسطه انجمنها بود که با قوت اسلحه از آن حمایت نمودند. مذاکرات مجلس که جلساتش متواالیاً انعقاد یافت محتاج به راپورت جداگانه نیست. عمدۀ آن مذاکرات راجع بهحمله ناگهانی شاه بود و کابینه جدید را که فقط سه نفر از اعضای آن تغییر یافته‌ند. یعنی نظام‌السلطنه به جای ناصر‌الملک و ظفر‌السلطنه به وزارت جنگ، قائم مقام به وزارت گمرکات و تجارت - عاقبت مجلس تصویب نمود ولی در جلسه سی‌ویکم ماه دسامبر راجع به حوادث جدیده بطور تحقیقی مورد استیضاحات و کلام گردیدند. حالیه موقع مجلس شاید از سابق قوی‌تر شده باشد.

کابینه جدید

وزیر مالیه و رئیس‌الوزراء

وزیر امور خارجه

وزیر جنگ

وزیر عدليه

وزیر معادن و فواید عامه

وزیر تجارت و گمرکات

وزیر داخله

نظام‌السلطنه

مشیر‌الدوله

ظفر‌السلطنه

مخبر‌السلطنه

صنیع‌الدوله

قائم‌مقام

آصف‌الدوله

(امضا) جی. بی. چرچیل

منشی شرقی

تبریز

بیازگی اشخاص مسلح کراراً خواسته‌اند عنفاً به قنسولگری روس داخل شوند و یکی از آنها اظهار داشت که مقصود وی کشتن قنسول روس بوده است.

نظر به اغتشاش تبریز و همچنین بر حسب تقاضای قنسول روس در تزیید قوای مستحفظه لهذا دولت روسیه مصمم شده است که فوق‌العاده ۲۵ نفر قزاق برای قنسولخانه گسیل

داشته و چهارصد نفر قشون در سرحد حاضر دارد.
دویم ژانویه تلگرافی واصل گردید مشعر بر ورود ۲۵ نفر قراقر روسی به تبریز
که این عده تعداد مستحفظین قنسولگری را به پنجاه نفر رسانید.

ارومیه

چون شورشیان درامور قضائیه و اجرائیه مداخله می نمودند بدان واسطه امر حکومت به اختلال می گذشت و در ۲۴ نوامبر [یکم آذر ۱۲۸۶؛ ۱۳۲۵ شوال] حاکم به فرمانفرمای آذربایجان و اجمعن ایالتی تبریز تشکی نمود. مشارالیه اختیار یافت که رئیس انتلاییون را تبعید نماید — این مسئله در ۲۶ نوامبر صورت وقوع پذیرفت لیکن روز دیگر حاکم خود مجبور به ترک آن ولایت گردید و شهر بدون حاکم ماند معهدها هیچگونه بی نظمی و اغتشاش اتفاق نیفتاد.

رشت

در هیجدهم دسامبر [۲۵ آذر ۱۲۸۶؛ ۱۳۲۵ ذیقده] انتشار خبر قتل تمام و کلای مجلس ملی و شیوع یافتن عبور قشون روس از آستانه به خاک ایران باعث بروز یک هیجان عمده‌ای در رشت گردیده و روز دیگر حکمران با علماء و اعیان و جمعی از طبقات مردم در تلگراف خانه اجتماع نمودند و روز ۲۳ همان ماه از طهران تلگرافی رسید مبنی براینکه مجدداً صلح (ما بین شاه و مجلس) برقرار گردید. عنوان فرستادن ده هزار نفر از گیلان به حمایت مجلس شورای ملی سبب شد که چهل نفر از مردم آنجا با لباس نظامی مشغول مشق و نمایشات نظامی گردیدند.

مشهد

اجمن ایالتی تلگرافاً [=تلگرافی] به طهران اظهار داشت که نظر به لزوم حتمی تهیه پول برای تنظیم قشون خراسان لذا در آئیه از فرستادن مالیات به پایتخت معذور است.
بالاضافه، مستجهات مختصره قشون به سبزوار و قوچان اعزام شد ولی چون سرکرد و صاحب منصب مسئولی نداشت یکان فرار نمودند و از سه هزار فشنگی که به ذریعه پست به قوچان فرستاده گردید دوهزار و هفتصد دانه آن در عرض راه مفقود شد.

در ۲۲ دسامبر [۲۹ آذر؛ ۱۶ ذیقده] مشروطه طلبان تمام ادارات دولتی را ملزم به تعطیل نمودند لیکن منشیان تلگرافخانه انگلیس را اجازه دادند که در شغل خود مداومت نمایند. روز دیگر اجمعن ایالتی قورخانه را به تصرف درآورد و اداره پستخانه بر حسب خواهش جنرال قنسول ما اجازه یافت که برای اتباع خارجه مفتوح باشد. حزب مشروطه خواهان و نیز فرقه مرجعین هردو نصیحت جنرال قنسول ما را در رعایت حفظ نظم و اجتناب از خونریزی پذیرفتند. شهر آرام شد و اروپائیان مورد اکرام واقع گردیدند. اهالی مشهد نمایندگان خود را در مجلس ملی طهران در معرض خطر تصور می کردند و در خصوص ایشان کمال توحش را داشتند.

اصفهان

شخصی از طرف آقا نجفی به سمت نماینده‌گی نزد جنرال قنسول دولت فخیمه آمده انکار می‌نمود از اینکه آقایان حکم نموده باشند که تجار محلی ترک معاملات با اروپاییان بنمایند. شخص مذبور در حضور منشی قنسولگری انکار این مسئله را می‌نمود در صورتیکه همان منشی در موقعی که آقا نورالله در عرش منبر حکم مذکور را به مردم تبلیغ می‌کرد حضور داشت. بهرحال تجار بومی علناً نمی‌توانند مانند سابق با اروپاییها داد و ستد نمایند.

یزد

پستی که از یزد به کرمان حرکت کرده بود روز ۲۲ نوامبر بسرقت رفت واز قراری که می‌گویند سارقین از ایل قشقائی می‌باشند.

تمام سریازهای ساخلوی یزد باستانی چهارنفر همگی فرار کرده و به کرمان عودت نموده‌اند. بافق شاهنشاهی ایران همینقدر توانسته است که از چهار نفر بقیه مستحفظین دو نفر را راضی به توقف نماید ولی تلگرافخانه انگلیس قراول و مستحفظی ندارد. اما شهر با وجود نداشتن حاکم ساكت و آرام می‌باشد.

کرمان

قنسول جنرال دولت فخیمه در هفته گنسته دسامبر تلگرافی خبر داد که ناظم و حاجی نایب علیه اتباع انگلیس مقیم کرمان سعایت نموده بسی حیله‌ها بکار می‌برند. ایشان در شهر فرمانفرما بی می‌کنند و دوام اقتدار آنان موجب اضطرال نفوذ ما خواهد بود. تمام ادارات را تحت اختیار خویش درآورده‌اند و حتی مأمور دوکات توانسته است مراسلات خود را به پست بسپارد و مأمور مذبور که از وی چگونگی تدبیر و ضدیت آنان استفسار شده بود در اول ژانویه تلگراف نمود که روز ۱۶ دسامبر همینکه شاه حمله پلیتیکی خود را مخابره و اعلام فرمود ناظم بنزد نایب قنسول آمده از مداخله کردن دولت انگلیس در این واقعه استعلام نمود. چون گفته شد که دولت انگلیس را مداخلتی نخواهد بود افسرده خاطر گردیده از کشتن خویشتن سخن می‌راند.

روز دیگر چندین جلد کتاب انجیل تذهیب شده کهنه به اسم مأمور دوکات در بازار منتشر ساختند و اشاعه یافت که قشون انگلیس به خشکی پیاده شده بعزم تسخیر کرمان و مجبور ساختن مردم را به قیوں منصب عیسوی، رهسپار است و مأمور دوکات تذاکره حمایت و تأمین نامه توزیع می‌کند. یکنفر ملا گماشته شد که بر ضد دعات مسیحی نطق و موعظه نماید. در ۲۳ دسامبر به هنگام نصف شب مجمعی تشکیل یافت و حمله بر اتباع انگلیس را موضوع مذاکره قرار دادند. این ضدیت را ناظم و حاجی نایب و سید شهاب دخیل بوده و همی سعایت می‌گردند.

شیراز

از اواخر نوامبر گذشته در اغلب ایام دسامبر حالت اغتشاش مداومت داشت و شلیک تفنگ بسیار می‌شد. دزدی و حمله بر مردم اتصالاً در کوچه‌ها ازدیاد می‌یافت. حمله‌ای که بر نوکر مستر گراهام گردیده و در خلاصهً وقایع سابق راپورتش داده شده بود اینک تفصیل و شرح آن واصل گردید. روز دهم دسامبر متعتمداً به کفیل شاهنشاهی تیر انداختند ولی خوشبختانه بخطا رفت. چندین مرتبه مابین فریقین متخاصمین (قوامیان و اتباع سید لاری) عنوان صلح پیش‌آمد لیکن منتج نتیجه نگردید. خیرالدوله که اسم نایب‌الحکومه است دارای هیچگونه قوه و استعدادی نیست و قوائی هم که موجود است بکلی در قبضه اختیار پسران قوام درآمده. صاحب اختیار که به فرمانفرما بی فارس نامزد شده بود روز ۳۰ دسامبر به مقر مأموریت خود عزیمت نمود. اخبار اخیره اشعار می‌دارد که اوضاع خیلی آرام است.

پنا بر راپورتی که چاروادارها می‌دهند تفنگچیان در عرض راه از قوافل باج می‌گیرند و در حوالی چنار راه از کاروان مستر زینگلر جلوگیری کرده تمام اموال آنها را به سرقت برداشتند. از جمله اشیاء منهوبه یک صندوق شمش نقشه و تفنگ بود و سایر اشیاء مسروقه بیش از صد و بیست لیره (۶۰۰ تومان) ارزش داشت. متولیاً از خرابی ایلات راپورت می‌رسد و چنانچه می‌گویند در یک موقع بسیاری از دهات را ویران و با خاک خاک یکسان نموده‌اند. طوایف بهار بکلی از قید اطاعت خارج و یاگی شده‌اند. همه را عقیده آن است که در بهار آتیه اشکالات زیاد بواسطه ایلات تولید خواهد گردید.

اهواز

لیوتنان^۱ ویلسن با بیست نفر تایین که مأمور محافظت‌اموز استخراج نفت‌بطوند [= بتوند] و ماماقن شده بودند در ماه دسامبر وارد اهواز گردیدند و دو معین صاحبمنصب موسوم به لیوتنان رنکینگ اکنون نیتر بدان طرف رسپار است. در اوائل دسامبر مخابرات تلگرافی بین اهواز و برآذجان مفتوح و مجدداً مقطوع گردید.

www.adabestanekave.com

قسمتی از مکتوب مستر مارلینگ به سر ادوارد گری (وصول ۲۰ ژانویه ۱۹۰۸)
۱۹۰۷ از طهران، ۳۱ دسامبر [۱۳۲۵؛ ۱۲۸۶] دیقعده

در سیزدهم ماه جاری که ناصرالملک را ملاقات نمودم اظهارات ایشان حاکی بود که روابط هیئت دولت با شاه مجدداً باعث اضطراب و تشویش خاطر آنجناب گردیده لیکن

(۱) لیوتنان (به کسرت) = لفتننت = ستون. س.م.